

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

3433 *REAL DECRETO 239/2007, do 16 de febreiro, polo que se modifica o Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, e o Regulamento de mutualidades de previsión social, aprobado polo Real decreto 1430/2002, do 27 de decembro. («BOE» 43, do 19-2-2007.)*

O Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, supuxo un profundo cambio na lexislación administrativa de ordenación e supervisión da actividade aseguradora, ata entón contida no Real decreto 1348/1985, do 1 de agosto, ao adaptar o ordenamento xurídico interno ás disposicións de, entre outras, a Directiva 92/49/CEE do Consello, do 18 de xuño de 1992, sobre coordinación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas relativas ao seguro directo distinto do seguro de vida e a Directiva 92/96/CEE do Consello, do 10 de novembro de 1992, sobre coordinación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas relativas ao seguro de vida, e recoller no seu articulado consideracións, experiencias, criterios, reflexións e circunstancias que se revelaran necesarias para atender á finalidade con ela pretendida.

Desde a súa entrada en vigor o 1 de xaneiro de 1999 ata os nosos días fóronse incorporando ao seu articulado novas disposicións nadas do dereito comunitario, como as contidas na Directiva 98/78/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de outubro de 1998, relativa á supervisión adicional das empresas de seguros que formen parte dun grupo de seguros, trasposta polo Real decreto 996/2000, do 2 de xuño, ou as contidas nas directivas 2002/13/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de marzo de 2002, pola que se modificou a Directiva 73/239/CEE do Consello, no que respecta aos requisitos da marxe de solvencia das empresas de seguros distintos do seguro de vida, e 2002/83/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de novembro de 2002, sobre o seguro de vida, traspostas polo Real decreto 297/2004, do 20 de febreiro. Estes cambios, que tratan de mellorar a necesaria harmonización lexislativa comunitaria ou ben revisar, adecuar e actualizar os instrumentos de solvencia técnica previstos para as entidades aseguradoras, non se poden considerar culminados, dado que o ámbito dinámico do sistema financeiro e as tendencias lexislativas harmonizadoras europeas orientadas a adecuar o marco xurídico que permita alcanzar o mercado financeiro único, exixen cambios permanentes.

Neste contexto este real decreto ten por obxecto, por un lado, adecuar o marco xurídico do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados aos cambios que se sucederon, no sector asegurador e no sector financeiro en xeral, coa aparición de novas alternativas de investimento para a cobertura das previsións técnicas, novos produtos de seguros ou tendencias no marco das exixencias de control interno e, por outro, adecuar a regulación das previsións técnicas de riscos en curso e de prestacións, así como facer extensiva a todas as entidades aseguradoras, e polo tanto tamén ás mutualidades de previsión social, a obriga de someter as súas contas anuais a auditoría de contas, deixando a salvo para o caso destas últimas entidades as excepcións que as comunida-

des autónomas poidan establecer dentro do ámbito das súas competencias.

En particular, respecto á provisión de riscos en curso incorpórase como novidade na norma a posibilidade de estimar o seu importe, como alternativa ao cálculo por ramos, por modalidade comercial; criterio este que, mesmo cando viña sendo admitido na práctica, non tiña reflexo expreso no articulado. Así mesmo, e con carácter xeral, simplifícase o seu cálculo, realízanse axustes técnicos respecto ás partidas que se deberán considerar para estimar a suficiencia das primas e detállase a metodoloxía a seguir para a súa cuantificación respecto ao reaseguro aceptado.

No que á provisión de seguros de vida se refire, modifícase a sistemática para estimar con carácter xeral o tipo de xuro de cálculo da provisión de seguros de vida que, ao non se referenciar aos tipos de xuro de emisións públicas a cinco ou máis anos e se eliminaren as medias dos tres exercicios anteriores, posibilita a utilización de tipos de xuro máis axustados ás condicións vixentes en cada momento no mercado. Como alternativa ao tipo de xuro xeral, permítese como novidade o cálculo da provisión de seguros de vida ao tipo de xuro vixente na data de efecto da póliza, sempre que se cumpran certos requisitos. Así mesmo, introdúcese a posibilidade de utilizar nos seguros con tipos de xuro precomunicados para un prazo non superior a un ano, o tipo de xuro garantido en cada período, mesmo cando poida superar o tipo de xuro xeral de cálculo, que doutro modo obrigaría a lles dar cumprimento aos requisitos formais exixibles para a inmunización financeira.

Con relación á provisión de prestacións, introdúcese un maior detalle da provisión de gastos internos de liquidación de sinistros, axústase o cálculo da provisión de sinistros pendentes de declaración co obxecto de alcanzar unha maior aproximación á realidade e mellorar o tratamento da xestión da sinistralidade en determinados ramos que utilicen métodos estatísticos, ao non se exixir a valoración individual de sinistros.

Respecto ao réxime dos investimentos, actualízase a relación dos distintos bens e dereitos considerados aptos para o investimento das previsións técnicas, dando entrada aos derivados de créditos, aos derivados de investimento en xeral, ás institucións de investimento colectivo non harmonizadas ou, entre outras, ás entidades de capital risco, o que exige unha regulación completa da súa delimitación, réxime de valoración e dos límites de diversificación e dispersión. Procédese, así mesmo, a establecer unha regulación completa dos activos financeiros estruturados.

Recóllense no articulado os criterios consolidados, aínda que non expresos na norma, sobre o réxime aplicable ás plusvalías de bens e dereitos computables no patrimonio propio non comprometido e fondo de garantía, axústanse as partidas negativas que se incluírán nun e noutro estado e corríxese o coeficiente corrector da contía mínima da marxe de solvencia.

Amplíase e detállase o contido do libro de investimentos, acóutase o contido do grupo consolidable de entidades aseguradoras para facelo compatible co previsto no texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, amplíase o prazo de presentación dos modelos da documentación estatístico-contable que tiñan como prazo límite o 31 de agosto e esténdese o marco da obriga de someter as contas anuais a auditoría de contas a todas as entidades aseguradoras, calquera que sexa o ramo en que operen e o importe da súa cifra de negocio, modificacións estas dúas últimas que tamén se incorporan ao Regulamento de mutualidades de previsión social, aprobado polo Real decreto 1430/2002, do 27 de decembro, estendéndose a obriga de auditar as súas contas ás mutualidades de previsión social a través do

seu regulamento específico, sen prexuízo das excepcións que as comunidades autónomas poidan establecer no ámbito das súas competencias. Finalmente, lévase a cabo toda unha serie de desenvolvementos en materia de control interno e xestión de riscos en clara sintonía, tanto coas tendencias regulatorias nacionais e internacionais doutros sectores do sistema financeiro, coma coas recomendacións emanadas de organismos internacionais. En particular, concrétese a responsabilidade do consello de administración da entidade obrigada a presentar documentación estatístico-contable consolidada ou ben o da obrigada a presentar documentación estatístico-contable individual, así como da dirección da entidade, respecto ao cumprimento dos deberes relativos aos procedementos de control interno e control da política de investimentos, ao mesmo tempo que se detallan as liñas do cumprimento de cada obriga, e se introduce o deber de elaborar e remitir á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións un informe anual de autoavaliación e mellora dos procedementos de control interno. Os requirimentos de control interno non serán alleos na súa implementación ao principio de proporcionalidade respecto á dimensión de cada entidade e aos riscos por elas asumidos.

A disposición derradeira segunda do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, habilita o Goberno, por proposta do ministro de Economía e Facenda, e logo de audiencia de Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, a desenvolver a lei nas materias que se atribúen expresamente á potestade regulamentaria, así como en xeral, en todas aquelas susceptibles de desenvolvemento regulamentario en que sexa preciso para a súa correcta execución, mediante a aprobación do seu regulamento e as modificacións ulteriores deste que sexan necesarias. Conforme esta habilitación dítase este real decreto, que consta de dous artigos; o primeiro contén as modificacións do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados e o segundo a adaptación do Regulamento de mutualidades de previsión social. Completan o contido do real decreto, unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria e dúas disposicións derradeiras.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía e Facenda, de acordo co Consello de Estado, e logo de deliberación de Consello de Ministros na súa reunión de día 16 de febreiro de 2007,

DISPÓÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro.*

O Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, queda modificado como segue:

Un. O artigo 31 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 31. *Provisión de riscos en curso.*

1. A provisión de riscos en curso complementará a provisión de primas non consumidas na medida en que o seu importe non sexa suficiente para reflectir a valoración de todos os riscos e gastos que cubrirá a entidade aseguradora, que se correspondan co período de cobertura non transcorrido na data de peche do exercicio.

2. O importe da provisión de riscos en curso calcularase separadamente para o seguro directo e para o reaseguro aceptado, por cada ramo ou produto comercial, entendendo por tal a garantía concreta ou o conxunto agrupado de garantías conectadas entre si, que se poidan referir aos riscos

derivados dunha mesma clase de obxecto asegurado.

No seu cálculo seguiranse as seguintes normas:

a) O período de referencia será, con carácter xeral, de dous anos, o exercicio a que se refire o cálculo e o inmediato anterior.

Por excepción, nos ramos 10 a 15 dos establecidos no artigo 6.1.a) do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, ou naqueles produtos que cubran algunha garantía das correspondentes a estes ramos, o período considerado será de catro anos, o exercicio a que se refire o cálculo e os tres inmediatamente anteriores a el.

b) Calcularase a diferenza entre as seguintes magnitudes correspondentes ao seguro directo, netas de reaseguro cedido:

1.º Con signo positivo, as primas devengadas no período de referencia, reducidas, se é o caso, nas súas correspondentes recargas de seguranza, corrixidas pola variación da provisión de primas non consumidas e pola provisión para primas pendentes de cobramento constituídas no momento do peche do último exercicio por razón das primas devengadas no devandito período de referencia. Así mesmo, incluíranse con signo positivo os ingresos dos investimentos xerados polos activos afectos ás provisións técnicas do ramo ou produto de que se trate e outros ingresos técnicos de acordo coa imputación realizada na contabilidade.

2.º Con signo negativo e exclusivamente polos sinistros acontecidos no período de referencia, o importe dos sinistros pagados, os gastos imputables ás prestacións e a provisión de prestacións ao termo do devandito período. Así mesmo, con signo negativo incluíranse os gastos de xestión e outros gastos técnicos, así como os gastos de investimentos xerados polos investimentos afectos ás provisións técnicas do ramo ou produto de que se trate de acordo coa imputación realizada na contabilidade.

As anteriores magnitudes recollerán acumuladamente as de todos os anos que formen parte do período de referencia coa información no momento en que se realice o cálculo.

c) Se a diferenza obtida conforme a letra b) anterior fose negativa, calcularase a porcentaxe que represente a devandita diferenza respecto do volume, no período de referencia, das primas devengadas polo seguro directo netas de reaseguro cedido, reducidas, se é o caso, nas súas correspondentes recargas de seguranza, corrixidas pola variación da provisión de primas non consumidas e pola provisión para primas pendentes de cobramento constituídas no momento do peche do último exercicio por razón das primas devengadas no devandito período de referencia.

d) A contía por que se dotará esta provisión será igual ao valor absoluto resultante do produto dos factores seguintes:

1.º A porcentaxe obtida de acordo coa letra c) anterior.

2.º A provisión para primas non consumidas do seguro directo, netas da mesma provisión correspondente ao reaseguro cedido correspondente ao exercicio de cálculo.

Se a porcentaxe resultante dos cálculos anteriores non resultase axeitada, tendo en conta evolucións recentes e significativas da sinistralidade ou

da tarificación ou outras circunstancias especiais que concorran no produto de que se trate, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá modificar a citada porcentaxe por petición daquela ou de oficio mediante resolución motivada.

3.º A provisión de riscos en curso por operacións de reaseguro aceptado deberá dotarse conforme o disposto nos puntos precedentes. Non obstante, cando as entidades non dispoñan da información sobre o ano de ocorrencia do sinistro, poderá realizarse o cálculo atendendo á data comunicada pola entidade cedente. No caso de que non se dispoña da información necesaria, a provisión cuantificarase no 3 por 100 da cifra da provisión para primas non consumidas do reaseguro aceptado menos o do reaseguro retrocedido.

4.º Cando, durante dous exercicios consecutivos, sexa necesario dotar a provisión regulada neste artigo, a entidade deberá presentar na Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións informe actuarial sobre a revisión necesaria das bases técnicas para alcanzar a suficiencia da prima, en que polo menos se identifiquen as causas que provocaron a insuficiencia, as medidas adoptadas pola entidade e o prazo estimado en que producirán efecto.»

Dous. O artigo 33 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 33. *Tipo de xuro aplicable para o cálculo da provisión de seguros de vida.*

1. O tipo de xuro aplicable para o cálculo da provisión de seguros de vida non poderá ser superior aos seguintes límites:

a) Nos seguros expresados en euros poderase optar entre:

1.º O 60 por 100 dos tipos de xuro medios do último trimestre do exercicio anterior ao exercicio en que resulte de aplicación dos empréstitos materializados en bonos e obrigacións do Estado. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións publicará anualmente o tipo de xuro resultante da aplicación do criterio anterior.

2.º O tipo de xuro publicado pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións para o cálculo da provisión de seguros de vida referente ao exercicio que corresponda á data de efecto da póliza, sempre que a duración financeira calculada ao tipo de xuro de mercado dos cobramentos especificamente asignados aos contratos resulte superior ou igual á duración financeira dos pagamentos derivados destes atendendo aos seus fluxos probabilizados e calculada ao tipo de xuro de mercado. Se non se cumprise esta condición, o tipo de xuro máximo aplicable á provisión de seguros de vida individual correspondente ao período que excede da duración financeira dos activos será o previsto no parágrafo 1.º anterior.

Para a determinación da duración financeira dos cobramentos a que se refire o parágrafo anterior, consideraranse unicamente os fluxos de activos especificamente asignados que dispoñan de vencemento certo e contía fixa, ou vencemento certo e contía determinable se o seu importe se referencia a variables financeiras así como, en caso de seguros a prima periódica, os fluxos de cobramento probabilizados por primas futuras. O valor de mercado dos activos non considerados no cálculo da duración financeira que fosen asignados especificamente aos compromisos cuxa provisión de seguros de vida se calcule conforme o disposto neste punto, non poderá exceder en máis dun 20 por cento do valor de mercado da totalidade dos activos asignados. As

referencias feitas ao valor de mercado dos activos deberán entender comprensivas do devandito valor, tal e como queda definido no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras.

b) Nos seguros expresados en moeda distinta ao euro poderase optar entre:

1.º O 60 por 100 dos tipos de xuro medios do último trimestre do exercicio anterior ao exercicio en que resulte de aplicación dos empréstitos materializados en bonos e obrigas do respectivo Estado.

2.º O tipo de xuro correspondente ao exercicio de data de efecto da póliza que resulte da aplicación do parágrafo 1.º anterior, sempre que se cumpra a condición prevista na alínea a.2.º anterior.

c) Nos seguros en que o tipo de xuro garantido fose fixado para un período non superior ao ano, ao tipo de xuro garantido en cada período.

Se a rendibilidade real obtida nun exercicio dos investimentos especificamente asignados aos compromisos asumidos en virtude de operacións de seguros de vida ás cales se refiren as letras a) b) e c) anteriores, excluídas as especificamente asignadas ás operacións a que se refire o punto 2 deste artigo, fose inferior ao tipo de xuro técnico medio utilizado en operacións sen a citada asignación específica, a provisión de seguros de vida correspondente calcularase aplicando un tipo de xuro igual á rendibilidade realmente obtida. O anterior non resultará de aplicación cando a entidade acredite previamente ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións que o rendemento que se vai obter no exercicio en curso e sucesivos será suficiente para garantir os compromisos de pagamentos asumidos.

O cálculo do parágrafo anterior realizarase separadamente para as pólizas incluídas nas alíneas a.1.º, a.2.º, b.1.º, b.2.º e c deste punto. Así mesmo, realizarase de forma separada para as pólizas incluídas na disposición transitoria segunda deste regulamento.

2. Malia o anterior, sempre que se recollan na base técnica as entidades que asignasen investimentos a determinadas operacións de seguro, sempre que aquelas resulten axeitadas a estas, poderán determinar a provisión de seguros de vida por aplicación dun tipo de xuro determinado en función da taxa interna de rendibilidade dos devanditos investimentos, mentres se cumpran as marxes e os requisitos que estableza o ministro de Economía e Facenda e se verifique a bondade da situación coa periodicidade que a norma de desenvolvemento deste regulamento estableza. De todo iso e, de ser o caso, dos cambios que se produzan na asignación inicial, deberá quedar constancia no rexistro de investimentos.

En particular, a adecuación dos investimentos será obxecto de desenvolvemento polo ministro de Economía e Facenda atendendo, segundo os casos, a:

a) Que exista coincidencia suficiente, en tempo e contía, dos fluxos de cobramento para atender ao cumprimento das obrigas derivadas dunha póliza ou un grupo homoxéneo de pólizas, de acordo co seu escenario previsto.

b) Que as relacións entre os valores actuais dos investimentos e das obrigas derivadas das operacións a que aquelas están asignadas, así como os riscos inherentes á operación financeira, incluído o de rescate e a súa cobertura, estean dentro das marxes establecidas para o efecto.

3. En seguros con participación en beneficios e naqueles en que a provisión de seguros de vida se determinase de acordo co establecido na alínea b) do punto 2 anterior, esta provisión non se poderá calcular a un tipo de xuro superior ao utilizado para o cálculo da prima.

4. De se incumpriren os requisitos que permiten a aplicación do disposto no punto 2 anterior, o xuro técnico que se utilizará no cálculo da provisión de seguros de vida será o establecido no punto 1 deste artigo.

Tres. Modifícase o artigo 35 nos seguintes termos:

«Artigo 35. *Gastos de administración.*

1. A provisión de seguros de vida calcularase tendo en conta as recargas de xestión previstas nas bases técnicas.

2. Se, incumprindo as previsións da base técnica, durante dous exercicios consecutivos as recargas para gastos de administración son insuficientes para atender os gastos reais de administración definidos conforme o plan de contabilidade das entidades aseguradoras, a provisión de seguros de vida calcularase tendo en conta a nova circunstancia.

3. Non será de aplicación o previsto no número anterior cando o exceso de gastos sexa debido a circunstancias excepcionais e que previsiblemente non se vaian seguir producindo no futuro e así se acredite ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.»

Catro. O artigo 36 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 36. *Rescates.*

1. O importe das provisións de seguros de vida para cada contrato deberá ser en todo momento, e como mínimo, igual ao valor de rescate garantido.

2. Para que a provisión de seguros de vida se poida calcular conforme o previsto no artigo 33.2, será necesario que o valor de rescate, de existir, non supere o valor de mercado dos activos asignados. En todo caso, ao valor de rescate destas operacións seralle de aplicación, como importe máximo, o previsto no punto seguinte. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá establecer outras formas de limitar o risco de mercado asociado á evolución do valor de mercado dos activos que determinan o valor de rescate en pólizas cuxa provisión de seguros de vida se calcule conforme o artigo 33.2.

3. Naqueles contratos en que o valor de rescate se establecese en función da provisión de seguros de vida correspondente a estes, entenderase que o importe desta será, para estes efectos, o resultante de aplicar as bases técnicas utilizadas para o cálculo da prima.»

Cinco. O artigo 39 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 39. *Provisión de prestacións.*

1. A provisión de prestacións deberá representar o importe total das obrigas pendentes do asegurador derivadas dos sinistros acontecidos con anterioridade á data de peche do exercicio e será igual á diferenza entre o seu custo total estimado ou certo e o conxunto dos importes xa pagados por razón de tales sinistros.

O devandito custo incluírá os gastos tanto externos coma internos de xestión e tramitación dos expedientes, calquera que sexa a súa orixe, producidos e por producir ata a total liquidación e pagamento do sinistro. Os recobramentos ou cantidades que se recuperen polo exercicio das accións que lle

correspondan ao asegurador fronte ás persoas responsables do sinistro non se poderán deducir do importe da provisión. Non obstante o anterior, cando a provisión para prestacións se calcule utilizando métodos estatísticos de conformidade co indicado no artigo 43, os pagamentos poderanse computar netos de recobramentos.

A provisión deberá ter en conta todos os factores e circunstancias que inflúan no seu custo final e será suficiente en todo momento para facer fronte ás obrigas pendentes nas datas en que se deban realizar os pagamentos.

2. Para determinar o importe da provisión, os sinistros clasificaranse por anos de ocorrencia, e o seu cálculo realizarase, polo menos, por ramos de seguro.

3. Cada sinistro será obxecto dunha valoración individual con independencia de que, adicionalmente, a entidade poida utilizar métodos estatísticos para o cálculo da provisión de prestacións conforme o disposto no artigo 43 deste regulamento. Non obstante, tratándose dos ramos 2, 17, 18 ou 19 dos establecidos no punto 1.a) do artigo 6 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, cando a entidade opte por utilizar métodos estatísticos de cálculo global da provisión para prestacións, cos requisitos do artigo 43 deste regulamento, non será necesaria a mencionada valoración individual de cada sinistro. Así mesmo, non será precisa a valoración individual de cada sinistro no suposto recollido no punto 4 deste artigo.

4. Nos ramos sinalados no punto 3 anterior, en que a entidade aseguradora garanta a prestación dunha asistencia mediante a celebración dun contrato de reaseguro de prestación de servizos polo cal se cede tanto o risco como o custo da sinistralidade ao reasegurador, poderase calcular unha única provisión de prestacións de carácter global tanto para o seguro directo e, de ser o caso, o reaseguro aceptado por un lado, como para o reaseguro cedido por outro lado, pola parte cuxo risco e sinistralidade se ceda.

Para estes mesmos ramos, o cálculo da provisión para prestacións globais de seguro directo e, de ser o caso, reaseguro aceptado, nos supostos en que non se teña información suficiente poderase basear, ben na información subministrada polo reasegurador, ben en custos medios sectoriais ou ben en métodos propios da entidade aseguradora.

5. A salvo do sinalado no número anterior, cando a información sobre os sinistros non permita unha estimación axeitada do importe da provisión, esta deberase dotar, como mínimo, e sen prexuízo de posteriores correccións, pola diferenza entre as primas de risco devengadas no exercicio, na parte imputable a este, e os pagamentos por sinistros acontecidos no exercicio.

6. A provisión de prestacións estará integrada pola provisión de prestacións pendentes de liquidación ou pagamento, a provisión de sinistros pendentes de declaración e a provisión de gastos internos de liquidación de sinistros.

Para as operacións de reaseguro aceptado, poderase calcular unha única provisión de prestacións de carácter global.»

Seis. O artigo 40 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 40. *Provisión de prestacións pendentes de liquidación ou pagamento.*

1. Incluírá o importe de todos aqueles sinistros acontecidos e declarados antes do peche do exerci-

cio. Formarán parte dela os gastos de carácter externo inherentes á liquidación de sinistros e, de ser o caso, os xuros de demora e as penalizacións legalmente establecidas en que incorrese a entidade.

2. Cando a indemnización se deba pagar en forma de renda, a provisión que se constituirá calcularase conforme as normas establecidas neste regulamento para a provisión de seguros de vida.

A provisión incluirá as participacións en beneficios e extornos que se asignasen a tomadores, asegurados ou beneficiarios e que se atopen pendentes de pagamento.»

Sete. O artigo 41 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 41. *Provisión de sinistros pendentes de declaración.*

1. A provisión de sinistros pendentes de declaración deberá recoller o importe estimado dos sinistros acontecidos antes do peche do exercicio e non declarados nesa data.

2. Unicamente no caso de que a entidade non dispoña de métodos estatísticos para o cálculo da provisión conforme o disposto no artigo 43 ou os dispoñibles non sexan adecuados, deberá determinala multiplicando o número de sinistros pendentes de declaración polo seu custo medio, estimados ambos os dous do xeito seguinte:

a) O número de sinistros pendentes de declaración N calcularase mediante a igualdade:

$$N_t = [(N_{t-1} + N_{t-2} + N_{t-3}) / (P_{t-1} + P_{t-2} + P_{t-3})] \times P_t$$

sendo t o exercicio que se pecha t-1, t-2 e t-3 os tres exercicios inmediatamente anteriores e P as primas devengadas.

b) O custo medio C dos sinistros pendentes de declaración determinarase mediante a igualdade:

$$C_t = [(C_{t-1} + C_{t-2} + C_{t-3}) / (Q_{t-1} + Q_{t-2} + Q_{t-3})] \times Q_t$$

onde t, t-1, t-2 e t-3 teñen o mesmo sentido que na alínea a) anterior, e onde Q é o custo medio dos sinistros xa declarados.

O cálculo dos custos medios determinarase considerando que o importe dos sinistros inclúe todos os conceptos enumerados no punto 1 do artigo anterior.

c) Os datos relativos ao número e custo medio dos sinistros pendentes de declaración de exercicios anteriores serán os coñecidos pola entidade na data de cálculo da provisión.

d) Cando da aplicación do procedemento descrito nos parágrafos anteriores para a determinación da provisión de prestacións pendentes de declaración resulte unha insuficiencia, deducida de comparar, no exercicio seguinte, a provisión constituída ao inicio cos pagamentos dos sinistros declarados durante este, correspondentes a exercicios anteriores, mais o importe da provisión de prestacións pendentes de liquidación ou pagamento no momento do peche do exercicio correspondente a eses sinistros, calcularase a porcentaxe que a dita insuficiencia represente respecto da provisión constituída ao inicio, e incrementarse na citada porcentaxe a provisión que se vai constituír segundo o procedemento antes indicado.

3. Cando a entidade careza da necesaria experiencia, dotará esta provisión aplicando unha porcentaxe do 5 por 100 á provisión de prestacións pendentes de liquidación ou pagamento do seguro directo. A porcentaxe elevarase ao 10 por 100 para o coaseguro e o reaseguro aceptado.

4. A determinación desta provisión mediante métodos estatísticos distintos do establecido no punto 2 deste artigo exixirá o cumprimento dos requisitos regulados no artigo 43, salvo o establecido no seu punto 2.

Oito. O artigo 42 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 42. *Provisión de gastos internos de liquidación de sinistros.*

Esta provisión deberá dotarse por importe suficiente para afrontar os gastos internos da entidade, necesarios para a total finalización dos sinistros que se deberán incluír na provisión de prestacións tanto do seguro directo coma do reaseguro aceptado.

Unicamente no caso de que a entidade non dispoña dun método propio para o cálculo desta provisión, deberá determinarse en función da relación existente entre os gastos internos imputables ás prestacións, resultantes da reclasificación de gastos por destino establecida no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras e o importe das prestacións pagadas no exercicio que se pecha, corrixido pola variación da provisión para prestacións pendentes de liquidación ou pagamento e de sinistros pendentes de declaración. A porcentaxe resultante deberase multiplicar, polo menos, polo 50 por 100 do importe da provisión para prestacións pendentes de liquidación ou pagamento máis o 100 por 100 do importe da provisión de sinistros pendentes de declaración.

Nove. O artigo 43 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 43. *Métodos estatísticos de cálculo da provisión de prestacións.*

1. As entidades aseguradoras poderán utilizar métodos estatísticos para o cálculo da provisión de prestacións que inclúan tanto os sinistros pendentes de liquidación ou pagamento como os sinistros pendentes de declaración; neste caso non será necesario efectualo por separado da provisión entre ambos os dous compoñentes. Así mesmo, poderanse utilizar métodos estatísticos unicamente para o cálculo da provisión de sinistros pendentes de declaración. Os métodos estatísticos que se utilizarán e as hipóteses previstas para eles, así como as modificacións dos métodos ou hipóteses utilizados, acompañados dunha xustificación detallada dos contrastes da súa bondade e do período de obtención de información, deberán recibir autorización da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, a cal se entenderá concedida se no prazo de tres meses desde a solicitude por parte da entidade non se ditase resolución expresa. Cando a entidade deixe de utilizar os devanditos métodos estatísticos, deberá comunicarllo á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

2. A estimación do importe final da provisión farase tomando en consideración os resultados de, polo menos, dous métodos pertencentes a grupos de métodos estatísticos diferentes. Considéranse pertencentes ao mesmo grupo aqueles métodos que se baseen nas mesmas hipóteses ou que obteñan os seus resultados a partir das mesmas magnitudes ou variables.

3. A determinación da provisión de prestacións utilizando métodos estatísticos requirirá:

a) Que a entidade teña un volume de sinistros suficiente para permitir a inferencia estatística e que dispoña de información histórica relativa a eles, polo menos dun número de exercicios suficiente para valorar a provisión segundo a vida media dos

sinistros e as características concretas de cada ramo, e que comprenda as magnitudes relevantes para o cálculo.

b) Que os datos que se van utilizar sexan homoxéneos e procedan de estatísticas fiables.

Excluíranse da base de datos utilizada para o cálculo estatístico os sinistros ou grupos de sinistros que presenten características, ou nos cales concorran circunstancias, que xustifiquen estatisticamente a súa exclusión. Estes sinistros serán valorados e provisionados de forma individual.

c) A entidade deberá realizar, polo menos anualmente, un contraste da bondade dos cálculos realizados.

4. O ministro de Economía e Facenda poderá establecer que, en determinados ramos ou riscos, a provisión de prestacións se calcule por métodos estatísticos no seu conxunto ou nalgunha das súas partes.

Neste caso, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións dará publicidade aos métodos estatísticos que serán obrigatorios en ausencia doutros propostos pola entidade.

A entidade poderá solicitar da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a non-aplicación de métodos estatísticos cando poida acreditar que o método utilizado de estimación sinistro a sinistro conduciu a resultados suficientes durante os últimos sete exercicios.

5. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá obrigar mediante resolución motivada, a que o importe da provisión se determine por outros métodos estatísticos se considera que o importe estimado pola entidade, utilizando un método de valoración individual ou un método estatístico, resulta insuficiente e pode comprometer a súa solvencia.»

Dez. O artigo 44 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 44. *Provisión de sinistros pendentes de declaración en riscos de manifestación diferida.*

Nos riscos de responsabilidade civil derivada do exercicio dunha actividade profesional ou empresarial; da produción, comercialización e venda de produtos ou servizos; da actuación das administracións públicas; dos danos producidos ao medio; da actuación de administradores, directores e altos cargos e decenal da construción en que se dea unha manifestación dos sinistros con posterioridade ao termo do período de cobertura, e en calquera outro risco en que, así mesmo, se produza o diferimento referido, a provisión de sinistros pendentes de declaración constituirase por un importe igual á fracción da prima de risco que, de acordo coa experiencia da entidade ou a xeral do mercado, se fose máis fiable, se corresponda en cada momento coa porcentaxe da sinistralidade que se considere pendente de manifestación ou de declaración, salvo que o importe estimado segundo o establecido no artigo 41 precedente resultar superior.»

Once. O artigo 50 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 50. *Bens e dereitos aptos para o investimento das provisións técnicas.*

Terán a consideración de bens e dereitos aptos para a cobertura das provisións técnicas os seguintes:

1.a) Valores e dereitos negociables de renda fixa ou variable de calquera tipo, incluídos os que poidan dar dereito á súa subscripción ou adquisición, cando, sendo admitidos a negociación en mercados

regulados no ámbito da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE), sexan susceptibles de tráfico xeneralizado e impersoal nun mercado financeiro.

En todo caso, entenderase que os referidos valores ou dereitos son susceptibles de tráfico xeneralizado e impersoal nun mercado financeiro, cando se cumpra algún dos seguintes requisitos:

1.º Cando se trate de valores e dereitos de renda variable que se negocien electronicamente ou que formen parte do índice representativo do mercado en que se negocien.

2.º Cando se trate de bens e dereitos de renda fixa respecto dos cales sexa posible obter cotización nalgunha das tres últimas sesións do mercado previas á data de elaboración dos estados contables.

3.º Cando se trate de bens e dereitos de renda fixa respecto dos cales polo menos un axente financeiro actuando por conta propia ofrezca publicamente prezos con fins de negociación e peche de operacións que se axusten ás condicións vixentes no mercado en cada momento. Os axentes financeiros deberán cumprir os requisitos que para tales efectos dispoña o Ministerio de Economía e Facenda.

No caso de valores e dereitos negociables cedidos temporalmente con pacto de recompra non opcional, computarase como activo apto durante o citado período o financiamento recibido.

Os valores negociables de renda fixa ou variable de nova emisión serán provisionalmente aptos para a cobertura de provisións técnicas desde o momento da súa emisión, no caso de que as entidades emisoras tivesen valores da mesma clase emitidos con anterioridade e fosen aptos para a cobertura de provisións técnicas.

Salvo resolución en contrario da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, a aptitude provisional a que se refire o parágrafo anterior cesará se no prazo dun ano desde a súa emisión non se chegasen a cumprir os requisitos requiridos.

En caso de suspensión de negociación, esta deberá continuarse no prazo dun mes para manter a aptitude para a cobertura dos referidos activos.

Para os efectos deste artigo, considéranse mercados regulados aqueles establecidos dentro do ámbito da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE) que cumpran as condicións exixidas pola Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, e aqueloutros que, de ser o caso, determinen as autoridades españolas de control financeiro, por entender que as súas condicións de funcionamento son equivalentes ás fixadas na citada normativa comunitaria.

En ningún caso se admitirán valores e dereitos emitidos pola propia entidade aseguradora.

b) Activos financeiros estruturados. Enténdese por activos financeiros estruturados os compostos por combinación de dous ou máis activos, instrumentos derivados ou combinación de ambos os dous que se instrumenten a través dun único negocio xurídico, nos termos e condicións que estableza o Ministerio de Economía e Facenda.

Os activos financeiros estruturados, tal e como quedan delimitados neste regulamento e nas súas normas de desenvolvemento, en ningún caso poderán ser considerados aptos para o investimento das provisións técnicas en aplicación de calquera outro punto deste artigo.

2. Os valores e dereitos negociables distintos dos previstos no punto 1.a), cando fosen emitidos ou avalados por organismos internacionais aos cales pertenza un Estado membro do Espazo Económico Europeo.

3. Valores de renda fixa distintos dos recollidos nos puntos 1.a) e 2 sempre que:

a) se prestase garantía real ou aval incondicional e solidario sobre os referidos valores por parte dunha entidade de crédito ou seguro por parte dunha entidade aseguradora autorizada para operar por medio de establecemento nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo ou fosen emitidos por algunha destas entidades,

b) cando as accións da sociedade emisora se negocien nun mercado regulado, ou;

c) cando contén cunha garantía real ou aval incondicional outorgado por unha entidade cuxas accións se negocien nun mercado regulado.

4. Financiamentos concedidos ao Estado, comunidades autónomas, corporacións locais, sociedades estatais ou a entidades públicas do Espazo Económico Europeo, tanto se se instrumentan en valores negociables coma se non, xa se trate de financiamentos concedidos pola entidade aseguradora ou de créditos adquiridos por esta con posterioridade á concesión do referido financiamento, sempre que ofrezan garantías respecto á súa seguranza, ben pola calidade do prestamista ou ben polas garantías achegadas.

5. Os instrumentos financeiros que se relacionan a continuación.

a) As seguintes accións e participacións:

1.º De institucións de investimento colectivo establecidas no Espazo Económico Europeo e sometidas a coordinación de conformidade coa Directiva 85/611/CEE pola que se coordinan as disposicións legais, regulamentarias e administrativas sobre determinados organismos de investimento colectivo en valores mobiliarios (OICVM).

2.º De institucións de investimento colectivo de carácter financeiro que, non encontrándose incluídas no punto anterior, estean reguladas na Lei 35/2003, de institucións de investimento colectivo, e demais disposicións de desenvolvemento.

3.º De entidades de capital risco reguladas na lexislación española, reguladora das entidades de capital risco e as súas disposicións de desenvolvemento.

4.º De entidades de capital risco distintas das recollidas no punto anterior sempre que cumpran as seguintes condicións:

1.ª Que teñan por obxecto social exclusivo a realización de actividades de entidades de capital risco, tal e como son definidas na lexislación española reguladora das entidades de capital risco e as súas disposicións de desenvolvemento.

2.ª Que as accións ou participacións fosen emitidas por entidades con sede social nalgún país membro da Organización para a Cooperación e Desenvolvemento Económico (OCDE) en que non conorra o carácter de paraíso fiscal.

3.ª Que non exista limitación á libre transmisión dos valores ou participacións representativos das devanditas institucións. Non terán a consideración de limitacións á libre transmisión aquelas cláusulas ou pactos expresos que establezan un dereito de adquisición preferente, sen limitación respecto ao prezo que as partes poidan convir, a favor da propia entidade de capital risco ou dos seus propios

accionistas ou partícipes ou que exixan unha autorización previa da transmisión por parte da xestora ou do consello de administración da entidade de capital risco, sempre que nos documentos de subscripción ou adquisición, ou folleto informativo correspondente se enumeren as causas obxectivas de denegación e tales causas versen exclusivamente sobre as condicións que deben reunir os potenciais adquirentes da participación na entidade de capital-risco.

4.ª Que a entidade emisora deberá estar suxeita a auditoría de contas anual, externa e independente, contando no momento do investimento con opinión favorable respecto ao último exercicio completo concluído. Cando a entidade de capital-risco en que se pretenda investir sexa de nova constitución, a entidade xestora desta deberá selo de, polo menos, outra entidade de capital risco xa existente que cumpra co requisito anterior de auditoría anual, externa e independente, con opinión favorable respecto ao último exercicio completo concluído.

5.º De institucións de investimento colectivo inmobiliario establecidas no Espazo Económico Europeo, sempre que estean suxeitas a autorización e supervisión dunha autoridade de control de calquera Estado membro do Espazo Económico Europeo.

b) Instrumentos derivados, nos termos e cos requisitos previstos neste regulamento e na súa normativa de desenvolvemento.

6. Activos e dereitos do mercado hipotecario, incluídas as titulizacións hipotecarias, emitidos por sociedades establecidas no Espazo Económico Europeo e negociados en mercados regulados no ámbito da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE). Para o caso de valores de nova emisión aplicarase a mesma norma de aptitude transitoria referida no punto 1.a).

7. Letras de cambio e obrigas de pagamento, cando estean librados, aceptados, endosados sen cláusula de non responsabilidade ou avalados por entidades de crédito autorizadas para operar por medio de establecemento nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo. Tamén se poderán garantir os devanditos activos mediante seguro prestado por entidades aseguradoras autorizadas para operar por medio de establecemento no ámbito territorial referido.

8. Accións de entidades de crédito, empresas de servizos de investimento e entidades aseguradoras e reaseguradoras na medida en que estean suxeitas a autorización e supervisión dunha autoridade de control de calquera Estado membro do Espazo Económico Europeo.

9. Accións nominativas e participacións de sociedades cuxa actividade exclusiva consista na xestión de activos por conta de entidades aseguradoras e fondos de pensións cando, polo menos o 90 por 100 do capital, pertenza a unha ou varias entidades aseguradoras ou fondos de pensións.

10. Bens inmobles e dereitos reais inmobiliarios. Os bens inmobles deberán reunir os seguintes requisitos:

a) Deberá tratarse de solo rústico ou solo que conforme a lexislación urbanística española se defina como urbano ou urbanizable, edificios terminados, ou pisos ou locais que, formando parte daqueles, constituían predios rexistrados independentes.

b) Estar situados no territorio dun Estado membro do Espazo Económico Europeo.

c) Estar inscritos no rexistro da propiedade a nome da entidade aseguradora.

d) Ter sido taxados por unha entidade taxadora autorizada para a valoración de bens no mercado hipotecario, conforme as normas específicas para a valoración de inmobles aptos para a cobertura de provisións técnicas das entidades aseguradoras aprobadas polo ministro de Economía e Facenda.

e) No caso de cotas ou participacións pro indiviso, deberán estar rexistralmente identificadas e ser libremente transmisibles. Cando se trate de prazas de aparcadoiro de automóbiles, deberán ser anexas á propiedade principal ou, se non o fosen, deberán estar rexistralmente identificadas e ser libremente transmisibles.

f) Se se trata de inmobles hipotecados e o gravame afecta a varios bens, deberá individualizarse a responsabilidade de cada un.

g) Estar asegurados contra o risco de incendio e outros danos ao continente, por entidade distinta do titular do inmovible e por importe non inferior ao valor de construción fixado na última taxación que se realizase. Cando se producise a revisión dunha taxación anterior, ou a taxación dun inmovible que fose provisionalmente apto e se dese unha situación de infraseguro, non se poderá considerar o novo valor ata que se emende a devandita situación.

Malia o disposto nas alíneas a), c) e d) anteriores, poderanse afectar provisionalmente os edificios en construción ou en rehabilitación, sempre que a entidade aseguradora asuma formalmente o compromiso de finalizar a construción ou a rehabilitación no prazo de cinco anos, así como os inmobles que estean en trámite de inscrición no rexistro da propiedade ou pendentes de taxación durante un prazo máximo dun ano.

Cando se trate de inmobles situados fóra de España aplicaranse de forma análoga, e tendo en conta a lexislación propia de cada Estado, os criterios sinalados anteriormente.

Os dereitos reais inmobiliarios aptos serán aqueles que se constituísen sobre bens inmobles que reúnan os requisitos referidos nos parágrafos precedentes, salvo o de titularidade, e que estean inscritos ao seu nome no rexistro da propiedade.

No caso de inmobles ou dereitos reais inmobiliarios pendentes de inscrición, deberá existir un seguro de caución concertado con entidade aseguradora distinta á titular do inmovible, ou un aval bancario por importe non inferior ao valor de afección provisional.

11. Créditos hipotecarios sempre que se trate de primeira hipoteca e estea constituída sobre inmobles que reúnan os requisitos establecidos no punto anterior. Deberán cumprirse, ademais, todos os requisitos que resultasen exixibles pola regulación hipotecaria.

12. Créditos pignoratícios sempre que o obxecto da garantía fose, pola súa vez, apto para a cobertura de provisións técnicas.

13. Créditos ou cotas-partes deles concedidos a sociedades domiciliadas nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo cuxas accións estean admitidas a negociación nun mercado regulado no ámbito da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE).

14.a) Créditos garantidos por entidade de crédito ou aseguradora, ou concedidos a estas, sempre que en ambos os casos estean autorizadas para operar por medio de establecemento nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo.

b) Os saldos que manteñan as entidades aseguradoras polas permutas de fluxos certos ou predeterminados realizadas con entidades financeiras e cos requisitos exixidos neste regulamento e na súa normativa de desenvolvemento.

15. Créditos fronte aos reaseguradores pola súa participación na provisión de prestacións, na parte en que non se recibisen depósitos por razón destas. No caso de que a entidade debedora tivese a súa sede social fóra do ámbito territorial da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE), computarase cando a entidade acredite que aquela foi cualificada como solvente por parte dunha axencia de cualificación de recoñecido prestixio.

16. Depósitos en empresas cedentes por razón de operacións de reaseguro aceptado.

17. Créditos contra a Facenda Pública por liquidacións do imposto sobre sociedades e por retencións á conta do mesmo imposto, correspondentes a rendementos de investimentos afectos á cobertura de provisións técnicas e por outros tributos debidamente liquidados, netos das obrigas devengadas da entidade coa mesma Facenda Pública.

18. Créditos por xuros, rendas e dividendos devengados e non vencidos, así como os que, estando vencidos e pendentes de cobramento, non estean afectados por probable non-cobramento, sempre que en todos os casos procedan de activos aptos. O importe de tales créditos acumularase ao valor dos mencionados activos para os efectos de aplicación das normas sobre cobertura de provisións técnicas.

19. Recobramentos de sinistros nos ramos de crédito e caución nas condicións que, de ser o caso, estableza o ministro de Economía e Facenda.

20. Efectivo en caixa, billetes de banco ou moeda metálica que se negocien en mercados de divisas da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE).

21. Depósitos en entidades de crédito autorizadas para operar por medio de establecemento nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo.

22. Cheques de contas correntes non prexudicados, emitidos ou garantidos por entidades de crédito autorizadas para operar por medio de establecemento nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo.

23. Outros activos non enumerados anteriormente cando reúnan as condicións que o ministro de Economía e Facenda estableza para a súa consideración como aptos para a cobertura de provisións técnicas.

Doce. O artigo 52 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 52. *Valoración dos investimentos das provisións técnicas.*

1. Para efectos da cobertura de provisións técnicas, os bens e dereitos en que se materialice o investimento das provisións técnicas valorarase conforme os seguintes criterios e, no seu defecto, aplicaranse as normas de valoración do Plan de contabilidade das entidades aseguradoras:

a) Valores e dereitos negociables: valorarase polo seu valor de mercado, tal e como se define no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras, salvo que se trate de valores asignados a operacións realizadas conforme o previsto no artigo 33.2; neste caso valorarase polo valor que figure en contabilidade.

Cando se trate de valores ou dereitos adquiridos con pagamento aprazado, computaranse netos dos devanditos desembolsos.

b) Accións e participacións de sociedades cuxo obxecto social sexa a xestión de activos por conta de entidades aseguradoras: computaranse polo seu valor liquidativo. Para determinar este valor, unicamente se terán en conta os activos que, de acordo con este regulamento, tivesen a condición de aptos para a cobertura de provisións técnicas, e computaranse segundo as normas de valoración e os límites de dispersión e diversificación establecidos neste regulamento.

c) Créditos hipotecarios ou pignoraticios: computaranse polo importe do seu valor actual, co límite do valor da garantía, utilizando para a actualización a taxa de xuro da débeda do Estado de duración máis próxima á residual do crédito.

d) Bens inmoebles e dereitos reais inmobiliarios: os inmoebles computaranse polo seu valor de taxación, e os dereitos reais de usufruto, uso e habitación polo seu valor financeiro-actuarial. En caso de inmoebles ou dereitos reais inmobiliarios hipotecados ou adquiridos con pagamento aprazado, o valor apto para cobertura será o resultante de deducir respectivamente do valor referido con anterioridade o importe da responsabilidade hipotecaria pendente ou o valor actual da parte aprazada do prezo que estea pendente de pagamento e, de ser o caso, o valor correspondente á condición resolutoria que a garanta, as servidumes, gravames e, en xeral, dereitos reais limitativos do dominio, tendo en conta, ademais, a repercusión sobre o valor dos arrendamentos que pesen sobre eles. Utilizarase para a actualización a taxa de xuro da débeda do Estado de duración financeira máis próxima á residual da respectiva obriga.

Cando se trate de inmoebles en construción ou en rehabilitación, a entidade poderá incorporar á valoración inicial o importe das certificacións de obras na medida en que se vaian aboando e respondan a unha efectiva realización destas. Os pendentes de inscrición ou taxación valoraranse, se é o caso, polo seu prezo de adquisición, coas deducións establecidas no parágrafo precedente.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá comprobar e revisar de oficio, a través dos seus servizos técnicos, os valores atribuídos aos bens inmoebles e dereitos reais inmobiliarios.

e) Os instrumentos financeiros derivados negociados ou non en mercados regulados valoraranse polo seu valor de mercado tal e como queda definido no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras.

Os instrumentos derivados negociados ou non en mercados regulados que se encontren afectos a operacións ás cales se refire o artigo 33.2, valoraranse polo valor que figuren en contabilidade.

f) Os activos financeiros estruturados valoraranse polo seu valor de mercado tal e como se define no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras, salvo que se trate de valores asignados a operacións realizadas conforme o previsto no artigo 33.2; neste caso valoraranse polo valor que figure en contabilidade. O valor de mercado así definido para os activos financeiros estruturados non negociables, en ningún caso poderá exceder da suma do valor de mercado dos colaterais axustado, se é o caso, co saldo da permuta de fluxos certos ou predeterminados realizada con entidades financeiras.

g) Os saldos que se xeren coa contraparte nas operacións de permutas de fluxos certos ou predeterminados a que se refire o punto 14.b) do artigo

50, valoraranse polo seu valor de mercado, tal e como se define no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras, salvo que se trate de valores asignados a operacións realizadas conforme o previsto no artigo 33.2; neste caso valoraranse polo valor que figure en contabilidade.

2. Das referidas valoracións deduciranse, en todo caso, cantos gastos e tributos indirectos, previsiblemente e conforme unha valoración prudente do seu importe, se puidesen orixinar na transmisión ou realización.

Así mesmo, os activos representativos das provisións técnicas avaliaranse netos das débedas contraídas para a súa adquisición.»

Trece. Créase un artigo 52 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 52 bis. *Instrumentos derivados utilizables polas entidades aseguradoras.*

1. As entidades aseguradoras poderán operar nos termos previstos neste regulamento, con instrumentos derivados con algunha das seguintes finalidades:

a) Asegurar unha adecuada cobertura dos riscos asumidos en toda ou parte da carteira de instrumentos financeiros ou dos instrumentos derivados titularidade da entidade ou dos compromisos asumidos en virtude de operacións de seguro ou reaseguro.

b) Como investimento, contratados sen finalidade de cobertura.

2. O ministro de Economía e Facenda poderá establecer os requisitos que resulten exixibles a calquera das categorías de instrumentos derivados contratados polas entidades aseguradoras.»

Catorce. Créase un artigo 52 ter coa seguinte redacción:

«Artigo 52 ter. *Instrumentos derivados contratados como investimento.*

1. Os instrumentos derivados contratados como investimento ben directamente ou formando parte dun produto estruturado, non poderán expor a entidade aseguradora a perdas potenciais ou reais que supoñan que:

a) O patrimonio propio non comprometido resulte inferior á contía mínima da marxe de solvencia.

b) O patrimonio neto contable, tal e como queda definido no artigo 82 e unha vez descontadas as devanditas perdas, resulte inferior ao capital social mínimo exixible mais as reservas indispoñibles obrigatorias.

c) O valor dos activos, tal e como queda definido no artigo 52, afectos á cobertura das provisións técnicas e daqueles outros que, non estando afectos á devandita cobertura, reúnan os requisitos previstos nos artigos 50 e 51, resulte inferior á contía das provisións técnicas que se pretenden cubrir. Para estes efectos non se computará como dispoñible a parte do valor de mercado dos activos que se corresponda con plusvalías non realizadas dos activos aptos que poidan corresponder no futuro a participacións en beneficios a favor dos tomadores.

2. Por perdas potenciais deberase entender a perda máxima probable de acordo cos modelos internos para estimar o valor en risco da entidade. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá os requisitos, hipóteses e condicións

que deberán cumprir os modelos internos para estimar o valor en risco.»

Quince. Créase un artigo 52 quáter coa seguinte redacción:

«Artigo 52 quáter. Instrumentos derivados contratados con finalidade de cobertura.

1. Para os efectos do disposto no artigo 52 bis, entenderase que os instrumentos derivados foron contratados para asegurar unha axeitada cobertura dos riscos asumidos en toda ou parte da carteira de activos ou pasivos, sempre que se cumbran as seguintes condicións:

a) Que, existindo elementos patrimoniais ou outras operacións que contribúan a expor a entidade a un risco, aquelas operacións teñan por obxecto eliminar ou reducir significativamente ese risco.

b) Que as operacións ou activos cubertos e os seus instrumentos de cobertura sexan identificados explicitamente desde o nacemento da citada cobertura.

c) Que o subxacente do derivado de cobertura sexa o mesmo que o correspondente ao risco dos elementos que se están a cubrir.

No caso contrario, deberá acreditarse a existencia, dentro das marxes xeralmente aceptadas para cualificar como eficaz unha operación de cobertura na lexislación contable española, dunha relación estatística válida e verificable nos dous últimos anos entre o subxacente do derivado de cobertura e do instrumento cuberto.»

Dezaseis. O artigo 53 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 53. Límites de diversificación e dispersión.

1. O valor máximo dos bens e dereitos que se computarán para a cobertura de provisións técnicas non poderá exceder dos límites que se establecen para cada categoría deles. No caso de que a entidade opere simultaneamente no ramo de vida e en ramos distintos do de vida, os límites en cuestión aplicaranse separadamente con referencia a cada actividade.

2. Bens inmoebles, dereitos reais inmobiliarios e accións e participacións en institucións de investimento colectivo inmobiliario.

O investimento nun só inmoeble ou nun dereito real inmobiliario computarase como máximo ata o límite do 10 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir. O indicado límite será, así mesmo, aplicable cando se trate de inmoebles e dereitos reais inmobiliarios o suficientemente próximos e de similar natureza como para que se poidan considerar como un mesmo investimento.

O importe acumulado nesta categoría de activos computarase como máximo ata o 45 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir. Non obstante, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá autorizar o cómputo deste tipo de activos en porcentaxe superior á sinalada.

3. Caixa e cheques.- O efectivo en caixa e os cheques ao cobramento non prexudicados computaranse como máximo polo 3 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir.

4. Resto de activos aptos.- Cando se trate de valores ou dereitos mobiliarios emitidos por unha mesma empresa, ou de créditos concedidos ao mesmo prestameiro, ou avalados ou garantidos polo mesmo garante, o importe conxunto que se computará non excederá do 5 por 100 das provi-

sións técnicas que se vaian cubrir. Este límite será do 10 por 100 se a entidade aseguradora non inviste máis do 40 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir en títulos ou créditos correspondentes a emisores e a prestamistas ou garantos nos cales se supere o 5 por 100 citado. As participacións en fondos de investimento cotizados estarán sometidas aos límites anteriores.

No caso de investimentos dos sinalados no parágrafo anterior en empresas do mesmo grupo, acumularanse estes e, respectando os límites do 5 por 100 e do 10 por 100 para cada unha das empresas, computaranse os devanditos investimentos ata o 10 por 100 e 20 por 100, respectivamente.

Non estarán sometidos aos límites previstos nos dous parágrafos anteriores:

a) Os depósitos en entidades de crédito.

b) Os valores ou dereitos mobiliarios, excluídas as accións de entidades de crédito ou aseguradoras.

c) Os créditos concedidos a entidades de crédito ou aseguradoras.

d) Os créditos avalados ou garantidos por entidades de crédito ou aseguradoras.

O investimento en depósitos en entidades de crédito e en valores ou dereitos mobiliarios, excluídas as accións, dunha soa entidade de crédito ou aseguradora, así como en créditos concedidos a ou avalados ou garantidos por esta só estará sometido a un límite conxunto do 40 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir. No caso de investimentos dos mencionados anteriormente en empresas do mesmo grupo, e respectando o límite anterior para cada entidade, computaranse estes ata o 60 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir.

O investimento en accións e participacións en institucións de investimento colectivo de carácter financeiro non sometidas a coordinación conforme a Directiva 85/611/CEE, pola que se coordinan as disposicións legais, regulamentarias e administrativas sobre determinados organismos de investimento colectivo en valores mobiliarios (OICVM), a que se refire o punto 5.a.2.º do artigo 50 deste regulamento, distintas das accións e participacións en institucións de investimento colectivo de investimento libre e das institucións de investimento colectivo de institucións de investimento colectivo de investimento libre, e sempre que non lles resulte de aplicación algún outro límite conforme o establecido nos parágrafos anteriores, estarán sometidas ao límite conxunto do 40 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir.

O investimento en valores ou dereitos mobiliarios que non estean admitidos a negociación en mercados regulados no ámbito da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE), xunto coas accións e participacións en institucións de investimento colectivo de investimento libre ou en institucións de investimento colectivo de institucións de investimento colectivo de investimento libre recollidas no punto 5.a.2.º do artigo 50 e as accións e participacións en sociedades e fondos de capital risco a que se refire o punto 5.a.3.º do artigo 50, non se poderán computar por un importe superior ao 10 por 100 do total das provisións técnicas que se vaian cubrir.

Non estarán sometidos ao límite previsto no parágrafo anterior os valores ou dereitos mobiliarios, distintos das accións e participacións en institucións de investimento colectivo de investimento libre ou en institucións de investimento colectivo de institucións de investimento colectivo de investi-

mento libre, que estean admitidos a negociación en mercados regulados no ámbito da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE), mesmo cando non sexan susceptibles de tráfico xeneralizado e impersoal nun mercado financeiro.

O conxunto das accións e participacións nunha institución de investimento colectivo de investimento libre ou nunha institución de investimento colectivo de institucións de investimento colectivo de investimento libre a que se refire o punto 5.a.2.º do artigo 50 deste regulamento, ou de accións e participacións nunha sociedade ou fondo de capital risco a que se refire o punto 5.a.3.º do artigo 50 deste, non se poderán computar por un importe superior ao 5 por 100 do total das provisións técnicas que se vaian cubrir.

Os créditos incluídos no punto 13 do artigo 50, que non estean garantidos nin avalados, computaranse por un importe máximo do 5 por 100 das provisións técnicas que se vaian cubrir, sen que se poida superar o límite do 1 por 100 para un só debedor. Non estarán sometidos a tales límites os créditos outorgados a entidades de crédito ou aseguradoras, ou avalados ou garantidos por ambas as dúas.

5. Os instrumentos derivados están sometidos, nos termos previstos no punto anterior, aos límites de diversificación e dispersión polo risco de mercado asociado á evolución do subxacente e polo risco de contraparte. Non lles resultará de aplicación o límite relativo aos valores ou dereitos mobiliarios que non se negocien en mercado regulado, nin os límites polo risco de mercado asociado á evolución do subxacente cando este consista en tipos de xuro, tipos de cambio ou en índices de referencia que cumpran, como mínimo, as condicións seguintes:

- a) Ter unha composición suficientemente diversificada.
- b) Ter unha difusión pública axeitada.
- c) Ser de uso xeneralizado nos mercados financeiros.

Os instrumentos derivados, cuxos subxacentes sexan materias primas, estarán sometidos polo risco de mercado aos límites previstos no primeiro parágrafo do punto 4 anterior.

Para a aplicación dos límites de diversificación e dispersión asociados ao risco de mercado, os instrumentos derivados que teñan a consideración de instrumentos de cobertura consideraranse atendendo á posición neta.

6. Os saldos das permutas de fluxos certos ou predeterminados aos cales se refire o punto 14.b) do artigo 50 estarán sometidos aos límites de diversificación e dispersión previstos no punto 4 deste artigo para os depósitos en entidades de crédito.

7. Non estarán sometidos aos anteriores límites:

a) As accións e participacións en institucións de investimento colectivo establecidas no Espazo Económico Europeo e sometidas a coordinación de conformidade coa Directiva 85/611/CEE pola que se coordinan as disposicións legais, regulamentarias e administrativas sobre determinados organismos de investimento colectivo en valores mobiliarios (OICVM).

b) Os depósitos en empresas cedentes por razón de operacións de reaseguro aceptado.

c) Os créditos correspondentes á participación dos reaseguradores na provisión de prestacións.

d) Os créditos contra a Facenda Pública a que se refire o punto 17 de artigo 50.

e) Os activos financeiros emitidos ou avalados por organizacións internacionais a que pertencen Estados membros do Espazo Económico Europeo, nin neste mesmo ámbito os emitidos por estados, comunidades autónomas e corporacións locais ou entidades públicas destes dependentes.

f) Os instrumentos derivados adquiridos en mercados regulados do ámbito da OCDE que cumpran as condicións exixidas pola Directiva 2004/39 CEE, do 21 de abril, do Parlamento Europeo e do Consello, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, sempre que se garanta a liquidez das posicións, polo risco de contraparte.

g) As posicións vendedoras en opcións non negociadas en mercados regulados de derivados non estarán sometidas aos límites anteriores polo risco de contraparte.

8. No caso de investimento en accións ou participacións en sociedades dependentes de entidades aseguradoras das consideradas no artigo 50.9, para o cómputo dos límites de diversificación e dispersión anteriores, acumularase ao valor de cada categoría de activos dos cales sexa titular directamente a entidade, que resultase de computar os activos correspondentes ás sociedades dependentes en función da súa porcentaxe de participación.

9. Para os efectos deste regulamento, entenderase por institucións de investimento colectivo de investimento libre e por institucións de investimento colectivo de institucións de investimento colectivo de investimento libre, aquelas que sexan cualificadas como tales na Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo e no seu regulamento de desenvolvemento.

10. O ministro de Economía e Facenda establecerá a forma de aplicación dos límites de diversificación e dispersión aos activos financeiros estruturados recollidos no punto 1.b) do artigo 50.

Dezasete. O artigo 59 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 59. *Patrimonio propio non comprometido.*

1. O patrimonio propio non comprometido, para os efectos da marxe de solvencia individual a que se refire o artigo 17.2 da lei, comprende as partidas que a continuación se relacionan, deducidos os elementos inmateriais que se sinalan no punto 2 deste artigo:

Un. Con carácter xeral, terán a consideración de patrimonio propio non comprometido as seguintes partidas:

a) O capital social desembolsado excluída a parte deste recollida na alínea e) seguinte, ou o fondo mutual.

No caso de que a entidade aseguradora financie os seus socios directamente ou a través de participacións no capital de sociedades ou de persoas físicas que exerzan control directo ou indirecto sobre aquela, o importe computable por esta alínea a) corresponderase coa posición neta investidora dos devanditos socios.

No caso de entidades aseguradoras autorizadas para a xestión de fondos de pensións, a cantidade computable na marxe de solvencia por esta letra a) minorarase no importe do capital social desembolsado afecto a tal actividade previsto na normativa reguladora de plans e fondos de pensións.

b) A reserva de revalorización, a prima de emisión e outras reservas patrimoniais. Será aplicable

respecto destas partidas o indicado no segundo inciso da alínea a) precedente.

En todo caso excluíranse deste parágrafo, na medida en que o seu importe non se deducise xa noutras rúbricas, os seguintes conceptos:

1.º As reservas que se constituían en cumprimento do disposto nos artigos 79, norma 3.1, e 80.1 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro.

2.º O importe das accións propias ou da sociedade dominante adquiridas ou aceptadas en garantía ou outra forma de garantía directamente pola entidade ou indirectamente a través de persoa ou sociedade interposta, así como o importe dos financiamentos a terceiros cuxo obxecto sexa a adquisición de accións propias, na medida en que non se constituísen as reservas a que se refire o parágrafo 1º anterior.

3.º As accións propias adquiridas para redución de capital.

4.º As reservas que se correspondan cos recursos propios mínimos exixidos pola normativa reguladora de plans e fondos de pensións.

5.º O importe das diferenzas negativas contabilizado na conta Minusvalías procedentes de valores negociables de renda variable [artigo 33.2.b) do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados]».

c) O remanente e a parte do saldo acreedor da conta de perdas e ganancias que se destine a incrementar os fondos propios da entidade.

d) As achegas non reintegrables de socios ou mutualistas que figuren no pasivo do balance, cando cumplan os seguintes requisitos:

1.º Que os estatutos da entidade prevegan que a súa devolución non ocasione un descenso do patrimonio propio non comprometido por debaixo da contía mínima da marxe de solvencia e que, en caso de liquidación da entidade, só se farán efectivos despois de liquidar todas as demais débedas da empresa.

2.º Que a súa devolución se notifique á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións cun mes de antelación ao seu pagamento, podendo prohibilo mediante resolución motivada no prazo dun mes desde que a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións tivese coñecemento da notificación da empresa.

3.º Que as disposicións dos estatutos, así como as súas modificacións referentes a esta partida, sexan aprobadas pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

e) A parte do capital social correspondente ás accións sen voto reguladas na sección 5.a do capítulo IV do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro, e os financiamentos subordinados, ata un límite máximo do 50 por cento, ben do patrimonio propio non comprometido, incluídas as ditas partidas, ben da contía mínima da marxe de solvencia se esta for menor.

Os financiamentos subordinados deberán cumprir as seguintes condicións, que se farán constar nos contratos e folletos de emisión:

1.º Existirá acordo vinculante pola virtude do cal, para os efectos da prelación de créditos, os acredores por este concepto se sitúen detrás de todos os acredores comúns.

2.º Unicamente se tomarán en consideración os fondos efectivamente desembolsados.

3.º Cando se trate de préstamos a prazo fixo, o prazo inicial será de cinco anos, como mínimo. Se non fose fixada a data do seu vencemento, deberase estipular para a súa retirada total ou parcial un aviso previo de, polo menos, cinco anos.

Tanto nun coma noutro caso, desde o momento en que o seu prazo remanente sexa de cinco anos, e durante os ditos cinco anos, reducirán o seu cómputo como patrimonio propio a razón dun 20 por cento anual, ata que o seu prazo remanente sexa inferior a un ano, momento en que deixarán de computarse como tales.

4.º Non poderán conter cláusulas de rescate, reembolso ou amortización anticipada, sen prexuízo de que o debedor poida proceder ao reembolso anticipado se con iso non se ve afectada a solvencia da entidade, logo de autorización de Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

As accións sen voto computaranse polo seu capital desembolsado.

Os financiamentos subordinados de duración determinada non se poderán computar por un importe superior ao 25 por cento ben do patrimonio propio non comprometido, ben da contía mínima da marxe de solvencia, se esta fose menor.

f) Os financiamentos de duración indeterminada, distintos dos mencionados na alínea e) precedente, cando cumplan os requisitos seguintes:

1.º No serán reembolsables por iniciativa do acreedor ou sen o acordo previo da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

2.º O contrato de emisión deberalle dar á entidade de seguros a posibilidade de diferir o pagamento dos xuros.

3.º Existirá acordo vinculante en virtude do cal, para os efectos da prelación de créditos, os acredores por este concepto se sitúen detrás de todos os acredores comúns.

4.º No contrato de emisión estipularase que a débeda e os xuros pendentes de pagamento se poderán aplicar a absorber as perdas da entidade, sen necesidade de proceder á súa disolución.

5.º Unicamente se tomarán en consideración os fondos efectivamente desembolsados.

Os financiamentos de duración indeterminada recollidos neste parágrafo máis os financiamentos subordinados da alínea e) precedente, estarán sometidos para os efectos deste artigo, a un límite conxunto do 50 por cento ben do patrimonio propio non comprometido, ben da contía mínima da marxe de solvencia, se esta fose menor.

Dous. Poderanse computar como patrimonio propio non comprometido as seguintes partidas:

a) A metade da parte de capital social subscrito pendente de desembolso, ata un límite máximo do 50 por cento, ben do patrimonio propio non comprometido, ben da contía mínima da marxe de solvencia, se esta for menor.

b) Nos ramos de seguro distintos ao de vida, o 50 por cento da derrama pasiva, cando sexa exixible aos mutualistas, nos termos do artigo 9.2.e) da lei, co límite do 50 por cento das primas netas de anulacións do seguro directo. Este sumando non poderá exceder da metade do patrimonio propio non comprometido, computando as partidas do punto 1 e das alíneas a) e c) deste punto 2, e deducidos os elementos indicados no punto 2 deste artigo, ou da

metade da contía mínima da marxe de solvencia, se esta for menor.

c) As plusvalías resultantes da infravaloración de elementos do activo, incluídos o saldo pendente de recoñecemento na conta de perdas e ganancias orixinado da venda de activos de renda fixa da carteira a vencemento, logo de dedución, en ambos os dous casos, de todos os gastos que puidesen incidir no importe final da plusvalía.

En ningún caso se poderán computar as plusvalías nin o saldo pendente de recoñecemento na conta de perdas e ganancias orixinado da venda de activos de renda fixa da carteira a vencemento, que procedan, en ambos os dous casos, de activos financeiros vinculados a operacións de seguros de vida de acordo co previsto no artigo 33.2. Tampouco serán computables as plusvalías contables aplicadas á compensación de minusvalías.

O cómputo de plusvalías resultantes da infravaloración de elementos do activo cualificados como non aptos para o investimento das provisións técnicas requirirá unha solicitude expresa á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

d) As comisións descontadas que tecnicamente resulten pendentes de amortización co límite por póliza do 3,5 por cento da diferenza entre o capital asegurado e a provisión matemática, e delas deducirase, de ser o caso, o importe das comisións descontadas activadas.

2. Para os efectos do regulado neste artigo, consideraranse como elementos inmateriais para deducir no cálculo da marxe de solvencia os elementos que carezan de valor de realización ou que pola súa falta de permanencia poida fundamentamente presumirse que non se axustan aos fins da lei e deste regulamento.

En todo caso, deduciranse no cómputo do patrimonio propio non comprometido as seguintes partidas:

a) Os gastos de establecemento, constitución, ampliación de capital e formalización de débedas que figuren no activo do balance.

b) O saldo debedor da conta de perdas e ganancias.

c) Os resultados negativos de exercicios anteriores.

d) As minusvalías resultantes da sobrevaloración dos elementos de activo e da infravaloración de elementos de pasivo, que non fosen imputadas a resultados. Inclúiranse nesta partida as obrigas, provisións ou débedas que poidan non se ter contabilizado en virtude dalgunha disposición legal ou regulamentaria, salvo as que procedan de carteiras de investimentos a vencemento vinculados a operacións de seguros de vida de acordo co previsto no artigo 33.2.

Computaranse con signo positivo as provisións imputadas a resultados provenientes de activos da carteira de investimento ordinario vinculados a operacións de seguros de vida a que se refire o artigo 33.2.

e) As participacións iguais ou superiores ao 20 por cento do capital ou dereitos de voto da participada que a entidade aseguradora teña noutras entidades aseguradoras ou reaseguradoras, en entidades de crédito, en empresas de servizos de investimento ou en entidades cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades aseguradoras.

f) Os financiamentos subordinados ou outros valores computables no patrimonio propio non comprometido emitidos polas entidades menciona-

das no parágrafo precedente e adquiridos pola entidade aseguradora.

3. As deducións recollidas no punto 2 anterior efectuaranse polo seu valor nos libros da entidade tedora.

Como alternativa á dedución dos elementos previstos nas alíneas e) e f) do punto 2, que a entidade aseguradora posúa en entidades de crédito, empresas de servizos de investimento e calquera entidade do sector financeiro, as aseguradoras poderán aplicar os métodos do anexo do Real decreto 1332/2005, do 11 de novembro, de desenvolvemento da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro. O método 1 (consolidación contable) só se aplicará cando as entidades incluídas no ámbito de aplicación da consolidación contén cun nivel de xestión integrada e de control interno conforme o disposto no artigo 110. O método que se elixa deberase aplicar posteriormente de forma coherente.

En todo caso, as entidades integrantes de grupos aseguradores e de conglomerados financeiros suxeitos a supervisión adicional poderán non deducir os elementos previstos nas alíneas e) e f) do punto 2 que posúan en entidades de crédito, empresas de investimento, empresas de seguros ou de reaseguros ou sociedades de carteira de entidades de seguros incluídas no ámbito da supervisión adicional.

4. No caso de entidades aseguradoras autorizadas a realizar operacións de seguro directo distinto do seguro de vida e operacións de seguro de vida, os límites citados neste artigo aplicaranse separadamente para cada actividade.

5. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá axustar a valoración dos elementos a que se refire o punto 1 cando estes deixen de ter total ou parcialmente a condición de patrimonio propio non comprometido.

6. O ministro de Economía e Facenda poderá adaptar as partidas que, conforme este artigo, se deben considerar no cálculo do patrimonio propio non comprometido, ás modificacións que por normativa comunitaria se introduzan respecto da relación de tales elementos e respecto das condicións ou requisitos para o seu cómputo.»

Dezaoito. O artigo 61 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 61. *Contía mínima da marxe de solvencia nos seguros distintos do seguro de vida.*

1. A contía mínima da marxe de solvencia nos seguros distintos do seguro de vida determinarase, ben en función do importe anual das primas, ben en función da sinistralidade dos tres últimos exercicios sociais. O importe mínimo da marxe de solvencia será igual ao que resulte máis elevado dos obtidos polos procedementos citados.

2. Cando as entidades cubran esencialmente un ou varios dos riscos de crédito, tormenta, pedrazo e xeada, teranse en conta os sete últimos exercicios sociais como período de referencia do importe medio dos sinistros. Entenderase que se dá aquela circunstancia cando as primas dos devanditos riscos sexan, polo menos, o 75 por cento do conxunto das emitidas pola entidade.

3. A contía da marxe de solvencia en función das primas determinarase na forma seguinte:

a) No concepto de primas inclúiranse as devengadas por seguro directo no exercicio que se esta-

bleza, netas das súas anulacións e extornos, mais as primas aceptadas en reaseguro no mesmo exercicio, ou ben, se fose máis elevado, a das primas imputadas por seguro directo no exercicio que se prevea, netas das súas anulacións e extornos, mais as primas aceptadas en reaseguro no mesmo exercicio.

Nos ramos 11, 12 e 13 dos previstos no artigo 6.1.a) do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, o importe das primas ou cotas a que se refire o parágrafo anterior incrementarase nun 50 por cento. Nos devanditos ramos poderanse utilizar métodos estatísticos para a asignación das primas, sempre que estes fosen presentados, previamente á súa utilización, á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e esta os aceptase.

b) Ata 53.100.000 euros de primas aplicarase o 18 por cento, e ao exceso, se o houber, aplicarase o 16 por cento, sumándose ambos os dous resultados.

c) A contía obtida segundo se dispón no parágrafo anterior multiplicarase pola relación existente nos últimos tres exercicios, entre o importe da sinistralidade neta de reaseguro cedido e retrocedido, e o importe bruto da devandita sinistralidade, sen que esta relación poida en ningún caso ser inferior ao 50 por cento.

4. A contía da marxe de solvencia en función dos sinistros determinarase na forma seguinte:

a) No importe dos sinistros incluíranse os pagados por negocio directo no exercicio que se estableza e nos dous anteriores, salvo no caso dos riscos previstos no punto 2 anterior, en que se computarán os seis exercicios anteriores, sen dedución por reaseguro cedido nin retrocedido; incluíranse tamén os sinistros pagados por aceptacións en reaseguro e as provisións de sinistros pendentes por seguro directo e reaseguro aceptado constituídas ao peche do exercicio previsto.

b) Da suma obtida segundo a alínea a) deducirase o importe dos recobramentos por sinistros efectuados nos períodos a que o devandito punto se refire, mais o das provisións de sinistros pendentes constituídas ao peche do exercicio anterior ao período previsto, tanto por seguro directo coma por reaseguro aceptado.

Nos ramos 11, 12 e 13 dos previstos no artigo 6.1.a) do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, o importe dos sinistros, provisións e recobramentos que se considerará incrementarase nun 50 por cento. Nos devanditos ramos poderanse utilizar métodos estatísticos para a asignación dos sinistros, provisións e recobramentos sempre que tales métodos fosen presentados, previamente á súa utilización, á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e esta os aceptase.

c) Ao terzo da cifra resultante segundo a alínea b), co límite de 37.200.000 euros, aplicaráselle o 26 por cento, e ao exceso, de o houber, aplicaráselle o 23 por cento, sumándose ambos os resultados. Cando se trate dos riscos previstos no punto 2 anterior, aplicarase o sétimo en vez do terzo.

d) A contía obtida segundo a alínea c) multiplícarase pola relación existente nos tres últimos exercicios, entre o importe da sinistralidade neta de reaseguro cedido e retrocedido e o importe bruto da devandita sinistralidade, sen que esta relación poida en ningún caso ser inferior ao 50 por cento.

As mencións a sinistros pagados e provisión de sinistros pendentes que se efectúan neste artigo

entenderanse referidas a todos os conceptos que se deben incluír en tales sinistros e provisións.

4 bis. Cando a contía mínima da marxe de solvencia, calculada conforme o previsto nos puntos anteriores, resultase menor que a do exercicio anterior, a contía mínima determinarase multiplicando a do exercicio anterior polo coeficiente resultante de dividir a provisión técnica para prestacións netas de reaseguro constituída ao peche e a constituída ao inicio do exercicio, sen que o coeficiente así calculado poida ser, en ningún caso, superior a 1.

4 ter. Cando a natureza ou a calidade dos contratos de reaseguro cambiase significativamente desde o exercicio anterior, ou nos contratos de reaseguro non se produza, ou sexa insignificante a transferencia do risco, a redución por reaseguro prevista no punto 3.c) e no punto 4.d) deste artigo deberase axustar para reflectir a política de reaseguro da entidade que efectivamente incida na marxe de solvencia, reducíndose no importe que resulte necesario.

Presúmese que o reaseguro goza de calidade suficiente cando a entidade reaseguradora teña como mínimo unha cualificación de BB ou equivalente outorgada por unha axencia de cualificación de recoñecido prestixio.

En todo caso, non se aplicará a redución por reaseguro cando das súas contas anuais se deduxa motivadamente que a solvencia actual ou futura do reasegurador se poida ver afectada.

5. As porcentaxes sinaladas nos puntos 3.b) e 4.c) precedentes reduciranse en dous terzos cando se trate do seguro de enfermidade, incluídas as coberturas de asistencia sanitaria, practicada conforme bases actuariais similares ás aplicables ao seguro de vida, e se dean, ademais, as seguintes circunstancias:

a) Que as primas se calculen sobre a base de táboas de morbilidade, segundo métodos matemáticos e, en consecuencia, se constituía unha provisión técnica do seguro de enfermidade nos termos previstos no artigo 47.

b) Que se perciba unha recarga de seguranza atendéndose ao disposto no artigo 45.

c) Que o asegurador non se poida opor á prórroga do contrato despois do terceiro vencemento anual.

d) Que nos contratos se prevea a posibilidade de aumentar as primas ou reducir as prestacións, mesmo para os contratos en curso.

6. As contías previstas nos puntos 3.b) e 4.c) anteriores serán obxecto de revisión co fin de ter en conta os cambios do Índice Europeo de Prezos de Consumo publicado por Eurostat, actualizándose nos importes que comunique a Comisión Europea. Para os devanditos efectos, para facilitar o seu coñecemento e aplicación, por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións faranse públicas as ditas actualizacións.»

Dezanove. O artigo 63 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 63. *Fondo de garantía.*

O fondo de garantía deberá estar constituído polos elementos que con carácter xeral teñan a consideración de patrimonio propio non comprometido sinalados no punto 1.un do artigo 59, polas plusvalías de activos que resulten computables no patrimonio propio non comprometido e polas partidas previstas no artigo 59.2.

Vinte. O artigo 65 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 65. *Libros e rexistros contables das entidades aseguradoras.*

1. As entidades aseguradoras levarán os libros de contabilidade exixidos polo Código de Comercio e outras disposicións que lles sexan de aplicación, incluíndo con carácter obrigatorio o libro maior, que recollerá, para cada unha das contas, os cargos e aboamentos que nelas se realicen, debendo concordar en todo momento coas anotacións realizadas no libro diario, así como os rexistros que a continuación se detallan:

a) De contas. Deberá recoller as contas utilizadas pola entidade para o reflexo das súas operacións no libro diario, con desagregación en subcontas, así como as principais relacións contables relativas a estas en canto non estean definidas no Plan de contabilidade das entidades aseguradoras, aprobado polo Real decreto 2014/1997, do 26 de decembro.

b) De pólizas e suplementos emitidos, e anulacións. Este rexistro deberá conter os datos relevantes de cada póliza de seguro ou suplemento en relación cos seus elementos persoais, características do risco cuberto e condicións económicas do contrato.

As pólizas deben ser emitidas con numeración correlativa, e poderán comprender varias series, segundo os criterios de clasificación utilizados. Os suplementos emitidos, que incluírán os que se correspondan con extornos de primas, deberán ser relacionados coa póliza da cal procedan.

Cando se produza a anulación dunha póliza ou suplemento, farase constar tal circunstancia e a súa data nos rexistros afectados.

c) De sinistros. Os sinistros rexistraranse tan pronto como sexan coñecidos pola entidade e deberánlles atribuír unha numeración correlativa, por orde cronolóxica, dentro de cada unha das series que se establezan conforme os criterios de clasificación de sinistros que utilice a entidade.

A información que, como mínimo, debe conter este rexistro referirase á póliza da cal procede cada sinistro; datas de ocorrencia e declaración; valoración inicial asignada; pagamentos ou consignacións posteriores, con indicación separada dos recobramentos que se producisen; provisión constituída ao comezo do exercicio; provisión ao peche do período; data da última valoración do sinistro; e os pagamentos e a provisión por conta do reaseguro. Tamén se indicará se existe reclamación xudicial, administrativa, ante o defensor do asegurado da entidade, ou de calquera outra índole.

Entenderase cumprida a obriga de mantemento deste rexistro mesmo cando a información sinalada nesta letra estea contida en diferentes ficheiros informáticos, sempre que sexa posible establecer unha correlación e integración áxil e sinxela entre o seu contido.

No caso de ramos ou riscos que o requiran, a entidade poderá adaptar o contido do rexistro de sinistros ás características dos devanditos seguros, comunicando á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a súa estrutura e forma de xestión.

Exceptúanse dos requisitos anteriores os sinistros para os cales, de acordo co artigo 39.3, non se requira unha valoración individual.

d) De cálculo das provisións técnicas. Para cada unha das provisións técnicas levaranse separadamente os rexistros correspondentes ao seguro

directo, ao reaseguro aceptado e ao reaseguro cedido.

e) De investimentos. Este inventario comprenderá todos os datos necesarios para unha axeitada xestión dos investimentos conforme as características de cada activo. En todo caso, e para cada un dos investimentos da entidade, incluídas a tesouraría e as operacións con instrumentos derivados, este rexistro conterá a descrición, situación, asignación e valoración para os efectos de contabilidade e de cobertura das provisións técnicas, ou de operacións preparatorias de seguro ou de fondos propios, detalladas na data de referencia. Así mesmo, indicará a entidade depositaria dos activos financeiros e o concepto en que se realiza o seu depósito.

Cando a entidade asigne investimentos a determinadas operacións de seguro e, en función da rendibilidade daquelas, calcule a provisión de seguros de vida desas operacións, deberá indicar os métodos de cálculo, hipóteses formuladas e sistemas de control e verificación empregados.

No caso de entidades autorizadas para operar tanto no ramo de vida coma en ramos distintos da de vida, este rexistro levarase en seccións separadas.

No caso de que existan afeccións a ramos ou riscos ou a contratos de seguro individualizados, identificaranse inequivocamente estes e os bens afectados. En todo caso será preciso identificar os investimentos especificamente asignados a:

1.º Pólizas que se encontran no marco dos artigos 33.1, 33.2 e disposición transitoria segunda. Dentro das pólizas que se encontran no marco do artigo 33.1, identificaranse os investimentos especificamente asignados ás pólizas que determinan a provisión de seguros de vida segundo o previsto nos puntos a.1.º, a.2.º, b.1.º, b.2.º e c. Dentro das pólizas que se encontran no marco do artigo 33.2, identificaranse os investimentos especificamente asignados ás pólizas que constitúan un grupo homoxéneo. En todo caso, será preciso identificar os investimentos especificamente asignados a pólizas que instrumenten compromisos por pensións.

2.º Pólizas que recoñecen participación en beneficios.

3.º Pólizas en que o valor de rescate se refencie ou vincule a uns activos específicos.

4.º Operacións de cobertura de activos, pasivos e instrumentos derivados, tal e como quedan delimitadas nos puntos 1.a) e 1.b) do artigo 52 bis.

O rexistro de investimentos recollerá, en todo caso, un resumo da situación dos investimentos ao final de cada trimestre.

f) De estados de cobertura de provisións técnicas e de marxe de solvencia. Os estados obxecto deste rexistro deberanse elaborar polo menos con periodicidade trimestral e conterán todos os datos necesarios para o cálculo e cobertura das provisións técnicas e da marxe de solvencia.

g) De contratos de reaseguro aceptado e cedido. Este rexistro comprenderá os datos identificativos de cada un dos contratos de reaseguro celebrados pola entidade, separando os de reaseguro aceptado e os de reaseguro cedido e, dentro deles, distinguindo en seccións diferentes os datos identificativos dos tratados obrigatorios e os das cesións ou aceptacións facultativas.

Para cada contrato recolleranse os datos relevantes sobre os elementos persoais, características dos riscos reasegurados, condicións da cobertura en reaseguro e todas as circunstancias do contrato con incidencia económica.

2. Os rexistros a que se refire o punto anterior poderanse conservar en soportes informáticos.

3. Os libros e rexistros mencionados neste artigo non se poderán levar cun atraso superior a tres meses.

4. O ministro de Economía e Facenda poderá ditar normas de mantemento e especificacións técnicas dos libros e rexistros a que se refire este artigo.

Vinte e un. O artigo 66 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 66. *Obrigas contables das entidades aseguradoras e deber de información.*

1. O exercicio económico de toda clase de entidades aseguradoras coincidirá co ano natural.

2. Sen prexuízo do indicado no punto anterior, as entidades aseguradoras deberán elaborar, cando menos trimestralmente, un balance, as contas técnicas e non técnicas de resultados, un estado de cobertura de provisións técnicas e un estado de marxe de solvencia.

As contas técnicas de resultados e os estados de cobertura de provisións técnicas e de marxe de solvencia referiranse por separado tanto á actividade de seguros de vida como á de seguros distintos do seguro de vida.

3. As entidades aseguradoras levarán e conservarán os libros, rexistros, correspondencia, documentación e xustificantes concernentes ao seu negocio, debidamente ordenados, nos termos establecidos pola lexislación mercantil. Non obstante, no caso de riscos que poidan dar lugar a sinistros de manifestación diferida, conservarase a documentación correspondente durante un prazo acorde co período esperado de manifestación dos sinistros.

4. As entidades aseguradoras deberán remitir á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións as contas anuais e o informe de xestión, a información estatístico-contable referida ao exercicio económico e os informes xeral e complementario de auditoría. A información estatístico-contable anual incluírá datos referentes ao balance, conta de perdas e ganancias xeral e por ramos, cobertura de provisións técnicas, marxe de solvencia, fondo de garantía e aqueloutros extremos que permitan analizar a información contida nos estados anteriores. A remisión das contas anuais realizarase simultaneamente á da información estatístico-contable anual, a cal se axustará aos modelos aprobados polo ministro de Economía e Facenda, e remitirase antes do 10 de xullo do ano seguinte a aquel a que se refiran, salvo que a entidade realice unha actividade exclusivamente reaseguradora; neste caso o prazo finalizará o día 10 de outubro.

As entidades obrigadas a formular contas consolidadas deberán remitir á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións as contas anuais consolidadas e o informe de xestión, a información estatístico-contable consolidada e os informes xeral e complementario de auditoría. A información estatístico-contable incluírá datos referentes ao balance consolidado, conta de perdas e ganancias consolidada xeral e por ramos, cobertura de provisións técnicas do grupo, marxe de solvencia consolidada e aqueloutros extremos que permitan analizar a información contida nos estados anteriores. A remisión das contas anuais consolidadas realizarase simultaneamente á da información estatístico-contable anual consolidada, a cal se axustará aos modelos aprobados polo ministro de Economía e Facenda, e remitirase antes do 10 de xullo do ano seguinte a aquel a que se refiran, salvo que a entidade obri-

gada realice unha actividade exclusivamente reaseguradora ou forme parte do grupo unha entidade reaseguradora; neste caso o prazo finalizará o día 10 de outubro.

Ademais, están obrigadas a remitir información estatístico-contable trimestral as entidades aseguradoras que se encontren nalgunha das seguintes circunstancias:

a) Que as primas devengadas no exercicio por seguro directo máis reaseguro aceptado superen a cifra de 1.200.000 euros. A obriga anterior só cesará cando se deixe de alcanzar o referido límite durante dous exercicios seguidos.

b) Que operen nos ramos de seguro de vida, caución, crédito, ou en calquera dos que cobren o risco de responsabilidade civil.

c) Que se encontren sometidas a procedemento administrativo de adopción de medidas de control especial, cando así o requira a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, de disolución, ou de revogación da autorización administrativa, ou ben se encontren en período de liquidación non asumida polo Consorcio de Compensación de Seguros.

En todo caso, as entidades non obrigadas a remitir información estatístico-contable trimestral deberán remitir con esa mesma periodicidade o balance, a conta de perdas e ganancias e os estados de cobertura de provisións técnicas e de marxe de solvencia.

Así mesmo, as entidades obrigadas dos grupos consolidables de entidades aseguradoras deberán remitir semestralmente a información estatístico-contable correspondente ao devandito período.

Toda a información estatístico-contable referida ao período inferior ao ano deberá remitirse á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións dentro dos dous meses seguintes ao do final do período a que corresponda, salvo a que se deba presentar ata o 31 de agosto, que poderá ser remitida ata o 15 de setembro seguinte ao do final do período a que corresponda.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá solicitar aclaración sobre a documentación recibida co obxecto de obter a información prevista neste precepto.»

Vinte e dous. Modifícase o punto 1.c) do artigo 67, que queda coa seguinte redacción:

«c) As sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo e as xestoras de fondos de pensións»

Vinte e tres. O artigo 68 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 68. *Auditoría das contas anuais de entidades aseguradoras.*

1. As contas anuais individuais e as contas anuais consolidadas das entidades aseguradoras deberán ser revisadas polos auditores de contas.

2. Sempre que existan irregularidades na contabilidade que dificulten notablemente coñecer a verdadeira situación patrimonial da entidade ou cando se trate de entidades sometidas a medidas de control especial, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá exixir das entidades aseguradoras, mediante requirimentos individualizados, a realización de auditorías externas especiais, co alcance que considere necesario para o axeitado control daquelas.

Vinte e catro. O artigo 110 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 110. *Control interno das entidades aseguradoras.*

1. As entidades aseguradoras deberán establecer, documentar e manter en todo momento procedementos de control interno axeitados á súa organización. O consello de administración da entidade obrigada a presentar a documentación estatístico-contable consolidada ou a da obrigada a presentar a documentación estatístico-contable individual será o responsable último de establecer, manter e mellorar tales procedementos de control interno. A dirección da entidade será responsable da implementación dos procedementos de control interno, en liña coas directrices establecidas polo consello de administración.

2. As entidades aseguradoras deberán dispor da información suficiente para que o consello de administración e a dirección da entidade poidan ter un coñecemento actualizado sobre a evolución da súa actividade, o funcionamento dos seus departamentos e redes de distribución, e o comportamento das magnitudes económico-financieiras e actuariais básicas do seu negocio. Así mesmo, deberase establecer un sistema eficaz de comunicacións que asegure que a información relevante chega a todos os responsables.

3. Os procedementos de control interno comprenderán en todo caso o desenvolvemento dunha axeitada función de revisión e o establecemento de sistemas de xestión de riscos.

4. A función de revisión será exercida por persoal con suficiente coñecemento e experiencia que garanta, no exercicio das súas funcións, plena independencia respecto ás distintas áreas da entidade, e corresponderá ao seu consello de administración garantir os recursos precisos para o axeitado cumprimento das funcións que teñen encomendadas.

5. As entidades aseguradoras establecerán sistemas de xestión de riscos, axeitados á súa organización, que lles permitan identificar e avaliar, con regularidade, os riscos internos e externos aos cales están expostas. Para iso establecerán estratexias respecto destes, adecuadas á natureza e incidencia de tales riscos, incorporando procesos que permitan unha medición dos riscos identificados, incluíndo a súa probabilidade de ocorrencia e impacto no perfil de risco da entidade. Así mesmo, as entidades deberán ter establecidos plans de continxencia que permitan anticipar situacións adversas que poidan pór en perigo a súa viabilidade.

6. Os procedementos de control interno estenderanse, naquelas entidades que externalicen calquera das súas funcións ou actuacións, ás actividades externalizadas. En ningún suposto a externalización de funcións implicará que a entidade transfira ou deixe de asumir as responsabilidades derivadas de tales funcións.

7. Anualmente a entidade elaborará un informe sobre a efectividade dos seus procedementos de control interno, incidindo nas deficiencias significativas detectadas, as súas implicacións e proponendo, se é o caso, as medidas que se consideren axeitadas para a súa emenda. O referido informe será suscrito polo consello de administración da entidade á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións xunto coa documentación estatístico-contable anual nos prazos a que se refire o artigo 66.

8. As entidades aseguradoras establecerán, atendendo ás súas características particulares, unha axeitada segregación de tarefas e funcións tanto

entre o seu persoal coma entre as actividades que se levan a cabo nesta.

9. Os requirimentos establecidos neste artigo, de aplicación a todas as entidades aseguradoras, poderán ser implementados por elas de acordo co principio de proporcionalidade, de maneira que, exixíndose os mesmos principios e elementos de control, a súa execución poderá levarse a cabo atendendo á dimensión da entidade e ao seu nivel de riscos. En ningún caso a aplicación deste punto poderá supor unha menor protección para o asegurado.

10. Correspóndelle ao consello de administración da entidade obrigada a presentar a documentación estatístico-contable consolidada establecer os procedementos de control interno que resulten necesarios co fin de asegurar o cumprimento do disposto nos puntos anteriores con referencia ao grupo consolidable de entidades aseguradoras.

O grupo consolidable de entidades aseguradoras, a través das entidades que o compoñen, establecerá os procedementos de control interno necesarios para asegurar a plena dispoñibilidade e axeitada presentación de cantos datos e información en xeral se precise para a elaboración e formalización das contas consolidadas, incluídos os estados de cobertura de provisiones técnicas e de marxe de solvencia consolidados.»

Vinte e cinco. Créase un novo artigo 110 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 110 bis. *Control da política de investimentos.*

1. O consello de administración da entidade será responsable de formular e aprobar a política de investimento estratéxico, considerando a relación activo-pasivo, a tolerancia global ao risco e a liquidez das posicións en diferentes escenarios. En particular, deberase asegurar a identificación, seguimento, medición, información e control dos riscos relacionados coas actividades, procedementos e políticas de investimento adoptadas. A dirección será responsable da implementación de tales políticas e medidas.

2. A utilización de instrumentos derivados e activos financeiros estruturados por parte das entidades aseguradoras estará sometida ao cumprimento dos requisitos que para tal efecto dispoña o ministro de Economía e Facenda e, en todo caso, das seguintes condicións:

a) As entidades aseguradoras disporán de normas claras e escritas aprobadas polo consello de administración sobre a utilización de instrumentos derivados e activos financeiros estruturados, entre as que figuren a repartición de funcións e a súa delegación, así como unha descrición das responsabilidades dentro da entidade. A este respecto, as funcións de autorización, de execución de ordes, de control da súa utilización e de manexo da información deben ser desempeñadas por persoas distintas.

b) Os controis sobre a utilización de instrumentos derivados e activos financeiros estruturados, que deberán estar debidamente documentados, realizaranse con regularidade, e periodicamente será informada unha persoa que ocupe un posto de responsabilidade que non teña ao seu cargo a quen executa as ordes, e, en todo caso, a dirección da entidade.

Os procedementos de control establecidos deben permitir verificar o estado de situación con relación aos riscos inherentes ao uso dos instru-

mentos derivados e activos financeiros estruturados, debendo comprobarse, mediante controis externos ou internos, que os procedementos implementados son apropiados e que se axustan aos obxectivos perseguidos, así como que o seu funcionamento na práctica é o axeitado.

c) As entidades aseguradoras deben dispor de directrices claras e escritas sobre as categorías de instrumentos derivados e activos financeiros estruturados que se poden utilizar, as posicións máximas permitidas, as contrapartes autorizadas e, no caso dos instrumentos derivados, sobre se estes se adquiriron con finalidade de cobertura ou de investimento. No caso de que se realicen operacións fóra de mercados regulados, a entidade debe asegurarse de que os intermediarios financeiros garantan a liquidez das posicións e ofrecen a posibilidade de proporcionar cotizacións de compra e venda, en calquera momento, por petición da entidade.

d) Que a entidade conte con modelos internos para estimar o valor en risco dos instrumentos derivados adquiridos con finalidade de investimento a que se refire o artigo 52.ter.

Vinte e seis. A disposición adicional terceira pasa a ter a seguinte redacción:

«Disposición adicional terceira. Dotación das provisións técnicas. Contía mínima.

1. As dotacións que se efectuarán ás provisións técnicas conforme os métodos previstos e permitidos neste regulamento, así como as adicionais que, de ser o caso, se efectúen para adaptarse ao previsto nel terán, para todos os efectos, a consideración de contía mínima para a constitución das citadas provisións técnicas.

2. Malia o anterior, a provisión técnica de prestacións estimada por métodos estatísticos, aos cales se refire o artigo 43 deste regulamento, terá a consideración de contía mínima no importe menor das seguintes contías:

A provisión resultante da aplicación do método estatístico do exercicio.

A provisión técnica de prestacións ao remate do exercicio en curso «x» estimada por métodos estatísticos ponderada polo cociente existente entre: no numerador, a parte da provisión técnica de prestacións ao remate do exercicio en curso «x» estimada por métodos estatísticos, e correspondente aos sinistros acontecidos con anterioridade ao exercicio «x», máis os pagamentos nos exercicios «X-2», «X-1» e «x» de sinistros acontecidos nos exercicios «X-3» e anteriores, máis os pagamentos en «X-1» e «x» de sinistros acontecidos en «X-2», máis os pagamentos en «x» dos sinistros acontecidos en «X-1», e no denominador a suma das provisións técnicas de prestacións estimadas por métodos estatísticos do exercicio «X-3», máis a provisión do exercicio «X-2» correspondente só aos sinistros de «X-2», máis provisión do exercicio «X-1» correspondente só aos sinistros de «X-1».

$$PTP_{\text{correctada}} = (PTP_x) * \left[\frac{PTP_x^{x-1} + \sum_{i=0}^2 \text{Pagamentos}_{x-i}^{x-3} + \sum_{i=0}^1 \text{Pagamentos}_{x-i}^{x-2} + \text{Pagamentos}_x^{x-1}}{(PTP_{x-3}^{x-3} + PTP_{x-2}^{x-2} + PTP_{x-1}^{x-1})} \right]$$

Onde:

X e X-i: son o exercicio en curso e cada un dos respectivos exercicios anteriores X-i.

PTP_x: é a PTP do exercicio x estimada por métodos estatísticos.

PTP_{x-1}: é a PTP no exercicio x correspondente aos sinistros acontecidos no exercicio x-1 e en exercicios anteriores estimada por métodos estatísticos.

PTP_{x-3}: é a PTP no exercicio x-3 correspondente aos sinistros acontecidos no exercicio x-3 e nos «n» exercicios anteriores estimada por métodos estatísticos.

PTP_{x-2}: é a PTP no exercicio x-2 correspondente aos sinistros acontecidos no exercicio x-2 estimada por métodos estatísticos.

PTP_{x-1}: é a PTP no exercicio x-1 correspondente aos sinistros acontecidos no exercicio x-1 estimada por métodos estatísticos.

Pagamentos_{x-3}: son os pagamentos correspondentes aos sinistros ocorridos no exercicio x-3 e exercicios anteriores, pero realizados nos exercicios x-2, x-1 e x.

Pagamentos_{x-2}: son os pagamentos correspondentes aos sinistros acontecidos no exercicio x-2, pero realizados nos exercicios x-1 e x.

Pagamentos_{x-1}: son os pagamentos correspondentes aos sinistros acontecidos no exercicio x-1, e realizados no exercicio x.

3. Sen prexuízo do disposto no punto anterior, nos tres primeiros exercicios en que na data de peche dos estados contables resulte de aplicación un método estatístico daqueles a que se refire o artigo 43 deste regulamento, terá a consideración de contía mínima da provisión técnica de prestacións o importe que faga que a sinistralidade do exercicio non exceda do resultado de aplicar ao importe das primas periodificadas do exercicio, a porcentaxe determinada pola proporción en que se atope a sinistralidade dos cinco exercicios inmediatamente anteriores ao período impositivo, en relación ás primas periodificadas habidas nos cinco exercicios referidos. Para o cálculo mencionado non se terán en conta aqueles datos que fosen excluídos na aplicación do método estatístico».

Vinte e sete. A disposición adicional quinta pasa a ter a seguinte redacción:

«Disposición adicional quinta. Contía máxima de cobertura de responsabilidade civil como risco accesorio.

O ministro de Economía e Facenda poderá actualizar, atendendo ao índice de prezos de consumo, o límite de 60.101,21 euros que se establece como contía máxima de cobertura de responsabilidade civil cando teña a consideración de risco accesorio conforme o establecido no artigo 6, punto 1, c) do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, sempre que o devandito importe non supere o valor asegurado respecto do risco principal.»

Artigo segundo. *Modificación do Regulamento de mutualidades de previsión social, aprobado polo Real decreto 1430/2002, do 27 de decembro.*

O artigo 27 do Regulamento de mutualidades de previsión social, aprobado polo Real decreto 1430/2002, do 27 de decembro, pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 27. Información estatístico-contable e auditoría.

As mutualidades deberán remitir á Dirección aXeral de Seguros e Fondos de Pensións as contas anuais e o informe de xestión, a información estatístico-contable referida ao exercicio económico e os

informes de auditoría de contas anuais e complementario e o informe da comisión de control financeiro, se a houber. A información estatístico-contable anual incluíra datos referentes ao balance, conta de perdas e ganancias xeral e por ramos ou, de ser o caso, por riscos, cobertura de provisións técnicas, marxe de solvencia, fondo de garantía e aquel outros extremos que permitan analizar a información contida nos estados anteriores. A remisión das contas anuais realizarase simultaneamente á da información estatístico-contable anual, a cal se axustará aos modelos aprobados polo ministro de Economía e Facenda e se remitirá antes do 10 de xullo do ano seguinte a aquel a que se refiran.

As mutualidades obrigadas a formular contas consolidadas deberán remitir á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións as contas anuais consolidadas e o informe de xestión, a información estatístico-contable consolidada e os informes xeral e complementario de auditoría. A información estatístico-contable incluíra datos referentes ao balance consolidado, conta de perdas e ganancias consolidada xeral e por ramos, cobertura de provisións técnicas do grupo, marxe de solvencia consolidada e aquel outros extremos que permitan analizar a información contida nos estados anteriores. A remisión das contas anuais consolidadas realizarase simultaneamente á da información estatístico-contable anual consolidada, a cal se axustará aos modelos aprobados polo ministro de Economía e Facenda e se remitirá antes do 10 de xullo do ano seguinte a aquel ao que se refiran.

Ademais, están obrigadas a remitir información estatístico-contable trimestral as mutualidades que se encontren nalgunha das seguintes circunstancias:

a) Que as cotas devengadas no exercicio superen a cifra de 1.200.000 euros. A obriga anterior só cesará cando se deixe de alcanzar o referido límite durante dous exercicios seguidos.

b) Que operen nos riscos de vida previstos no artigo 15.1.a) ou nos ramos de vida, caución, crédito ou en calquera dos tipos de responsabilidade civil.

c) Que estean sometidas a procedemento administrativo de adopción de medidas de control especial, cando así o requira a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, de disolución ou de revogación da autorización administrativa, ou ben se encontren en período de liquidación non asumida polo Consorcio de Compensación de Seguros.

En todo caso, as mutualidades non obrigadas a remitir información estatístico-contable trimestral deberán remitir con esa mesma periodicidade o balance, a conta de perdas e ganancias e os estados de cobertura de provisións técnicas e de marxe de solvencia, salvo a que se deba presentar ata o 31 de agosto, que poderá ser remitida ata o 15 de setembro seguinte ao do remate do período a que corresponda.

Así mesmo, as mutualidades obrigadas dos grupos consolidables de entidades aseguradoras deberán remitir semestralmente a información estatístico-contable correspondente ao devandito período.

Toda a información estatístico-contable referida ao período inferior ao ano deberá remitirse á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións dentro dos dous meses seguintes ao de remate do período a que corresponda.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá solicitar aclaración sobre a documentación recibida co obxecto de obter a información prevista neste precepto.

En todo caso, deberán remitir a información estatístico-contable consolidada conforme o disposto no

punto anterior as entidades aseguradoras domiciliadas no territorio español dominantes dun grupo consolidable de entidades aseguradoras que sexan dominadas por outras entidades domiciliadas noutro Estado pertencente ao espazo económico europeo.

As contas anuais individuais e as contas anuais consolidadas deberán ser revisadas polos auditores de contas.

O disposto neste artigo enténdese sen prexuízo das excepcións que no ámbito das súas competencias poidan establecer as comunidades autónomas.

Disposición transitoria única. *Prazos de adaptación.*

1. As entidades aseguradoras disporán dos seguintes prazos de adaptación desde a entrada en vigor desta norma:

a) Respecto dos límites de diversificación e dispersión a que se refire o artigo 53 do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, un prazo de tres meses.

b) Respecto dos cambios introducidos no artigo 65.1.e) en canto aos maiores requisitos exixidos no libro de investimentos, un prazo de seis meses.

c) Respecto das exixencias de control interno e control da política de investimentos a que se refiren os artigos 110 e 110 bis, un prazo de seis meses.

d) Respecto á adaptación das bases técnicas dos seguros de vida, un prazo de seis meses.

2. Os requisitos adicionais exixidos aos activos financeiros estruturados no punto 1.b) do artigo 50 do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, na redacción dada por este real decreto, só resultarán aplicables aos investimentos realizados polas entidades aseguradoras con posterioridade á entrada en vigor deste último.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

No momento da entrada en vigor deste real decreto quedan derogadas:

a) A disposición adicional quinta do Regulamento que desenvolve a Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, aprobado polo Real decreto 1636/1990, do 20 de decembro; e

b) O parágrafo segundo do artigo 17.2 do Regulamento de mutualidades de previsión social, aprobado polo Real decreto 1430/2002, do 27 de decembro.

Igualmente quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Carácter básico.*

Conforme o establecido na disposición derradeira primeira do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, as disposicións contidas neste real decreto teñen a consideración de bases da ordenación dos seguros.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Dado en Madrid o 16 de febreiro de 2007.

JUAN CARLOS R.